

List Osnovne škole
Petra Preradovića Pitomača

PRERADOVIĆ

ISSN 1332-7968 · Veljača 2021. · Godina XLII · Broj: 50

- ✓ DOGAĐAJNICA
- ✓ PUTOPISNE
- ✓ REPORTAŽE
- ✓ IZ PODRUČNIH ŠKOLA
- ✓ EKO-KUTAK
- ✓ LANGUAGE FOCUS
- ✓ POSTER...

TEMA BROJA

NOV
MEDIJSKA
ZVIJEZDA
COVID-19

List učenika Osnovne škole Petra
Preradovića Pitomača

Godina: XLII.

Broj: 50

Izdavač:

OŠ Petra Preradovića Pitomača

Trg kralja Tomislava 9

33405 Pitomača

Tel/fax: 033/801-023

os-pitomaca-tajništvo@vt.t-com.hr

Za izdavača:

Igor Maresić, prof. fizike i kemije
ravnatelj

Odgovorna urednica:

Sanja Koletić, prof. hrvatskog jezika i
književnosti

Glavna urednica:

Lana Pintar, 7. d

Redakcija školskog lista:

Jana Zvonar (7. a), Lucija Bastalić,
Tea Krasović, Viktorija Rengel, Ivana
Sesvečan, Matea Šimunija (7. d), Sara
Ladušić-Hanzir (8. e)

Suradnici:

Sanja Jergović-Lesić, psihologinja,
Kristina Lukić-Drmenčić, pedagoginja,
Ksenija Grudić-Kukavica, knjižničarka

Lektura:

Kristina Prtenjača, magistra edukacije
hrv. jezika i književnosti

Fotografije:

Foto Begović, Ana Tolušić, učiteljica
hrvatskog jezika, učiteljice razredne
nastave, redakcija školskog lista

Naslovnica:

Jakov Živko, 7. d, ilustracija

Grafičko oblikovanje i tisak:

Jedan dva d. o. o.
www.JedanDva.hr

Naklada:

250 kom

SADRŽAJ

Uvodnik	3
Tema broja	4
Događajnica	18
Crte s područja	23
Iz našeg fotoalbuma	28
Portret	30
Dobri duh škole	
Putopisna reportaža	32
Tajland – država u jugoistočnoj Aziji	
Dubai – grad u Ujedinjenim Arapskim Emiratima	
Budva - crnogorski Miami ili metropola turizma	
Naši uspjesi	36
Izniman uspjeh školskog lista „Preradović“	
Ponosim se prvim mjestom	
Natjecanja su za učenike koji su spremni uložiti više truda	
Županijska natjecanja	
Iz školske knjižnice	40
Language Focus	42
Corona School	
Pancake Day	
Eko kutak	44
Hoće li polarni medo preživjeti?	
Pitaj me... Pitam te...	48
Kistom i perom	50
Zabavne stranice	54

Lana Pintar, 7. d, glavna urednica

Dragi čitatelji školskog lista „Preradović“!

Ponosno mogu reći da je naš školski list uspješno završen. Iako je ova godina donijela puno iznenađenja i bila posebno izazovna, ovogodišnji rad nas novinarki nije izostao. Zbog novonastale situacije izazvane pandemijom COVIDA-19, stranice našeg lista morale smo malo prilagoditi. Mnoge priredbe nisu održane, nismo uspjeli ugostiti željene pisce, a ni proslaviti rođendan našeg dragog Petra Preradovića. Naša su putovanja, nažalost, izostala. Mislim da nam je to svima najteže palo, posebno onima koji su trebali ići na maturale.

Nismo uspjeli ostvariti neke projekte, a i neka su natjecanja u znanju odgođena ili su održana u virtualnom okruženju. No pisali smo o mnogim drugim stvarima. Pisali smo o nastavi na daljinu koja nas je iznenadila, o učenju putem digitalnih alata, usmjerili smo se na to da u našim učenicima potaknemo volju i motivaciju za učenjem u ovim kriznim situacijama.

Nastojali smo odgovoriti na sva pitanja učenika koja ih muče u ovom novom dobu školstva. U tome nam je pomogla stručna služba škole kojoj ovim putem zahvaljujem. Također, smo pisali o uspjesima naših učenika, najučenicima kojima želimo daljnje uspješne rezultate, a pažnju smo posvetili i onim najmlađima.

Kao i svake godine dali smo sve od sebe da uživate čitajući naš „Preradović“. Imali smo puno energije jer je vrijednost našeg lista prepoznata u državi. Zato nastojimo i dalje raditi prave i kvalitetne stvari. Vole vas vaše marljive novinarke!

**Lana Pintar, 7. d,
glavna urednica školskog lista**

Uvod NIK

Novinarke „Preradovića“

U novoj svakodnevnici NEOČEKIVANA PUSTOLOVINA ZVANA COVID-19

Napisala: Jana Zvonar, 7. a

U Hrvatskoj se pojavio sredinom ožujka. Došao je nenadano. Polako smo se počeli upoznavati s novim virusom. Jesmo li imali drugog izbora?

Ovo je jako neobično doba za sve nas. Moramo nositi maske, držati razmak, dezinficirati ruke, paziti koliko se dugo zadržavamo na nekim mjestima... Ipak, mislim da je najteže nama djeci i mladima. Nismo svjesni novih promjena, teško se privikavamo novom modnom dodatku, tj. maskama, ne smijemo otići u kino s prijateljima, moramo se odreći svega onoga što nam je do sada bila svakodnevica. Mladima je još teže jer žele ići na tulum, ići u kafiće, bezbrižno se družiti i zabavljati se. To me žalosti. No, još me više rastužuje što ima ljudi koji se ne žele pridržavati propisanih mjera.

Karantena za sve

Od trećega mjeseca pa do kraja nastavne godine bili smo u karanteni. Koliko god volimo biti kod kuće, ne možemo stalno biti u njoj. Nitko ne može! Sve je bilo zatvoreno - škole, crkve, trgovine (osim onih s prehrambenim proizvodima), pekare, tvornice, igrališta, knjižnice... Bilo mi je teško što nisam mogla vidati prijatelje pa čak ni svoju širu obitelj. Nitko nije smio izlaziti iz kuće ako nije bilo nekog opravdanog razloga. Starijima je bilo predloženo da uopće ne izlaze van, već da zamole nekoga da im donese sve što im je bilo potrebno.

Online nastava – još i to!

Za nas školarce najveća promjena odnosila se na nastavu na daljinu (online nastavu). Svi smo radili od kuće, ili smo bar trebali. Nisu svi ozbiljno pristupili online nastavi. Neke učenike roditelji nisu tjerali, a njima samima se nije ni dalo. Po meni to je bila jedna od lošijih strana virtualne učionice jer u školi moramo svi sve raditi. Problem je bio što nam učitelji nisu mogli dobro objasniti zadatke kao što to mogu kad smo na nastavi u školi. Neki učenici ne znaju dobro raspodijeliti vrijeme da bi odradili zadatke u određenom vremenu pa su često kasnili s rješavanjem zadataka i njihovim slanjem. Prva prednost online nastave je ta što se nismo morali rano buditi niti ići ranije spavati kako bismo sutradan mogli ići odmorni u školu. Druga prednost je ta što smo imali osjećaj da su nam praznici duži.

Novo normalno

Nakon karantene možemo reći da se život vratio u normalu premda je to daleko od prijašnjeg života. U rujnu smo opet bili u školskim klupama. Moramo nositi maske, držati distancu te se pridržavati mjera opreza. Za sada je sve dobro. Čudno, ali izdržljivo. Sve u svemu nadam se da će ova pandemija što prije završiti. Svima je dosta! Želim normalan život kako

smo živjeli do proljeća 2020., želim se vratiti starim navikama, želim s prijateljima ići u kino... Želim svoj život kakav je bio prije COVIDA-19!

PERITE RUKE

NOSITE MASKU

✗ BEZ RUKOVANJA

✗ IZBJEĞAVAJTE GUŽVE

KAKO SE PRAVILNO NOSI MASKA ZA LICE?

Psihičko zdravlje u doba pandemije

KAKO RAZLIKOVATI NORMALNU BRIGU OD PRETJERANE BRIGE?

Briga nastaje u novim, nepredvidljivim i nerazumljivim situacijama. Pojava koronavirusa idealna je za izazivanje pretjerane brige kod ljudi, stoga je sasvim prirodno biti zabrinut za sebe i svoje bližnje. Prirodno je da u ovakvo doba ponekad osjećaš pretjeranu brigu i strah koji te mogu dovesti do promišljanja o najgorim mogućim događajima. Bitno je ne pretjerivati. Ne treba razmišljati o najgorim mogućim scenarijima za koje se ne osjećamo dovoljno snažno da ih prevladamo.

Savjeti za lakše nošenje s neizvjesnim situacijama:

- sve što te brine stavi na papir i zapitaj se imaš li kontrolu nad tim situacijama i možeš li sada nešto napraviti da se problem riješi
- hrabri se da će sve biti u redu
- uspostavi rutinu – ustaj i legni u isto vrijeme, jedi u uobičajeno vrijeme, odjeni se kao da ideš u školu
- manje čitaj vijesti (1 – 2 puta dnevno sa službenih stranica)
- pokušaj održati ravnotežu u svome životu
- pronadi aktivnosti koje ti daju osjećaj smisla – očisti kuću, nauči neku novu vještinu...
- igray društvene igre s ukućanima
- iskoristi mnoga kulturna događanja putem interneta
- javi se preko aplikacije nekom prijatelju ili članu obitelji kojeg dugo nisi čuo/la
- nikako ne zaboravi na redovitu tjelesnu aktivnost, zdravu prehranu i dovoljno sna.

Veronika Kirin, psihologinja

Napisala: Veronika Kirin,
psihologinja
Foto: Lucija Bastalić, 7. d

Intervju s pedagoginjom naše škole, Kristinom Lukić-Drmenčić

Od nas se uvijek očekuje da se snađemo u novim, iznenadnim situacijama

Intervju vodila i fotografirala:
Lana Pintar, 7.d

Od pojave COVIDA-19 mnogo se toga u našoj školi promijenilo. Kako se nastava odvija u ovom novom dobu te kako najbolje učiti u online okruženju, saznala sam od naše pedagoginje Kristine Lukić-Drmenčić.

Kako biste u tri riječi opisali proteklu školsku godinu 2019./2020.?

Prošla školska godina bila je izazovna, nepredvidljiva i ispunjena učenjem na novi način.

Što je novog donijela pandemija koronavirusa u ovoj školskoj godini?

U ovoj školskoj godini imamo novu situaciju i to kombinaciju redovne nastave i nastave na daljinu za naše učenike koji moraju biti u izolaciji. Zbog toga naši učitelji paralelno odraduju redoviti rad u školi i nastavu na daljinu preko aplikacije Microsoft Teams ili mrežnih stranica razreda za učenike koji moraju biti kod kuće. Tako roditelji moraju biti uključeni u rad škole, ali i osiguravati krug povjerenja za učenje, a posebno je to izraženo kod učenika u razrednoj i predmetnoj nastavi u

osnovnoj školi. U prvom planu svima nama je dobrobit samih učenika koje kvalitetnim povratnim informacijama treba poticati na učenje. S obzirom na to da smo se svi našli u potpuno novoj situaciji, važno je da svi – učitelji, učenici i roditelji, imaju razumijevanja jedni za druge. Iako je to teško obzirom na okolnosti, od roditelja se u nastavi na daljinu očekuje više nego u nastavi u školi jer su oni odrasle osobe koje s učenicima imaju izravan svakodnevni kontakt te je dobro da budu upoznati i s načinima vrednovanja i ocjenjivanja.

Kako prihvaćate situaciju „novog normalnog“ u školstvu? Što se promijenilo, a što je ostalo isto?

Takvih „novih“ situacija u radu nije nikada bilo malo. Od nas se uvijek očekuje da se snađemo u novim, iznenadnim situacijama. Tako je i sada. Pripremamo učenike na nove situacije.

Učimo ih da sami znaju pronaći bitno, da budu odgovorni za svoj rad i postupke. Promijenilo se to da više moramo paziti na sebe i na druge. Isto je da smo opet zajedno u školskim klupama.

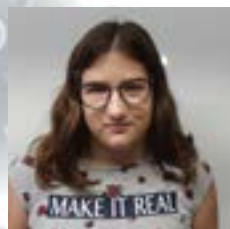
Smatrate li da je generacija učenika koja je morala proći online nastavu „zakinuta“ za kvalitetno znanje?

Ne, zato što znam da naši učitelji daju maksimum svog znanja svojim učenicima.

U online nastavi primijetili smo da učitelji često koriste razne kvizove i igrice za ponavljanje gradiva. Smatrate li da je dobro učiti kroz igru? Biste li takav oblik učenja preporučili samo mlađim ili i starijim učenicima?

Smatram da je dobro učiti kroz igru, ali

Učenici o nastavi na daljinu nakon povratka u školske klupe; Online ili face to face?

Uobičajena nastava bolja mi je od online nastave. U online nastavi jedino mi se svidjelo što sam mogla duže

spavati. Nije mi se svidjelo što sam teže shvaćala gradivo. Najviše su mi nedostajali prijatelji.

Leona Predragović, 7. d

U nastavi na daljinu sviđalo mi se što sam domaće zadaće riješila puno brže

i što sam imala puno više vremena za zabavu, druženje i rješavanje zadataka s obitelji. Ono što mi se nije svidjelo je što se nisam baš najbolje snašla. Zanimarivala sam neke predmete i nisam zadovoljna ocjenama. Škola uživo mi se više sviđa i želim da tako i nastavimo.

Lana Brdar, 7. c

U školi na daljinu mogu reći da mi se najviše svidjelo što mogu malo duže spavati i što sam

imala cijeli dan vremena za rješavanje zadaće. Ipak, nedostajala mi je moja učiteljica i uobičajena nastava.

Franka Makvić, 4. c

Bilo mi je grozno bez prijatelja, bez učiteljice (učiteljica Sanjuška sa škole na trećem ne može zamijeniti

moju učiteljicu). Sve je bilo duplo teže. Hvala Bogu da više nije tako! Školske klupe su zakon!

Lovro Smolčić, 3. b

i u tome treba imati mjeru kao i u svim drugim stvarima. Mislim da je takav oblik učenja primjeren svim učenicima jer djeca vole sve što je novo.

Je li učenje kroz igru učinkovitije od standardnog učenja?

Ponekad je. Ne mogu se svi sadržaji dobro usvojiti putem igre.

U razgovoru s drugim učenicima primijetila sam da je većini teško učiti kod kuće jer ne znaju kako raspodijeliti vrijeme. Imate li nekakav savjet kako raspodijeliti vrijeme za učenje te kako se natjerati učiti kod kuće u slučaju ponovnog prelaska na online nastavu?

Treba izvršiti svoje obveze isto kao i da ste u školi, buditi se prije 8 sati, pojesti nešto i nakon toga odraditi ono što su učitelji zadali za taj dan. Zadatke je najbolje riješiti taj dan, a ne drugi ili treći. U protivnom će se dogoditi da izgubite tijek obveza.

Dobro je imati stalno mjesto za učenje i rad. Za vrijeme učenja treba smanjiti mogućnost pada koncentracije.

Dakle, nema gledanja TV-a, puštanja zanimljivog programa na radiju ili razmišljanja o tome koje obveze

trebate izvršiti. Bolje ih je izvršiti prije učenja. Važno je u početku učenja što više puta ponoviti gradivo. Takva ponavljanja smanjuju nam mogućnost zaboravljanja upamćenog sadržaja.

Trebaju li nam roditelji pomagati ili zadatke trebamo isključivo odradivati sami?

Zadatke trebaju odradivati sami učenici. Iznimno, u situaciji kada ne razumiju zadatak ili im nije jasno, mogu potražiti pomoć učitelja ili roditelja. Nikako nije dobro da roditelji rješavaju zadano umjesto svog djeteta.

Što biste savjetovali učenicima koji inače ne uče redovito?

Učenici koji neredovito uče imaju problem usvajanja nastavnih sadržaja

Kristina Lukić-Drmenčić, pedagoginja

jer ne mogu uspješno povezati novo gradivo s prethodnim. Često je problem i u motivaciji za učenjem. Bez motivacije sve je teško, naporno i traje beskrajno dugo. Motivirano učenje povećava ustrajnost i koncentraciju, stoga je takvo učenje i učinkovito. Učenici i roditelji su i istaknuli kako im je jedna od poteškoća postizanje motivacije za učenje i rješavanje postavljenih zadataka i obveza.

Zahvaljujem Vam na ovom razgovoru. Nadam se da ćemo se uskoro svi vratiti u „staro normalno“.

Online nastava mi se nije baš svidjela. Nisam vidjela prijatelje ni učiteljicu, nisam baš puno toga razumjela,

trošila sam internet... Jedino što mi je bilo dobro što nisam imala ispite. Online nastava je moje najgore iskustvo.

Laura Burlic, 5. d

U početku sam mislila da će takva nastava biti odlična, ali ispostavilo se da je bila grozna. Dosta sam lijena

pa sam uvijek ostavljala previše zadaće, a kako sam sve radila sama, bilo mi je jako teško. Iskreno, mislim da je u školi puno bolje i jednostavnije.

Jana Živko, 5. e

Meni se u online nastavi svidjelo što se nismo izlagali riziku zaraze koronavirusom, što smo radili

zadatke i obrađivali gradivo kod kuće i što nam učitelji nisu zadavali preteške zadatke. Učitelji su se potrudili i dali sve od sebe da nam gradivo bude jasno. Ipak, više mi se sviđa kad idemo u školu, zato što u pravoj školi sve bolje razumijem i dobivam bolje

ocjene.

Gabriela Kakša, 8. e

Online nastava za mene je bila lakša od obične nastave zbog više raspoloživog vremena. Imao sam veći pristup

odgovorima na neka zadana pitanja nego u običnoj nastavi u kojoj se ne smiju koristiti mobilni uređaji. Iako mi je nedostajalo objašnjenje, mogao sam više istraživati i sam doći do zaključaka.

Tomislav Ban, 8. e

**Anketirale i fotografirale:
Matea Šimunija, 7. d
i Lana Pintar, 7. d**

Analiza anketa provedenih na temu nastave na daljinu s učiteljima, učenicima i roditeljima

Velika prekretnica u obrazovanju dogodila se 16. ožujka 2020. kada je uvedena nastava na daljinu ili online nastava. Nakon gotovo mjesec dana takve nastave, točnije 22. travnja 2020. godine, provedene su ankete među učiteljima, učenicima i roditeljima s ciljem utvrđivanja zadovoljstva/ nezadovoljstva provođenja online nastave.

Mišljenje učitelja

U provođenju ankete sudjelovalo je 62 učitelja. Više od 60% učitelja zadovoljno je nastavom na daljinu, iako izjavljuju da im za organizaciju nastave treba više vremena, angažmana i dostupnosti. Učitelji su se složili da ovakva nastava omogućuje veću samostalnost u radu. Iz ankete smo doznali da su učitelji zadavali primjerenu količinu zadataka uz precizne upute što trebaju učiniti te da su se učenici

uvijek mogli obratiti za pomoć. Učenicima s poteškoćama učitelji su pripremali posebne zadatke i materijale. Učitelji su djelomično bili zadovoljni aktivnošću učenika, a kao prijedlog za poboljšanje ovakve nastave navode više edukacija za slične sustave koje bi pomogli u radu i više konkretnih praktičnih savjeta za rad, video – projekcije te bolji internetski pristup.

Mišljenje učenika

Like

- više vremena za sebe
- više vremena za rješavanje zadanog
- nema ranog ustajanja
- raznolikost u nastavi
- razni digitalni alati: kvizovi, upitnici, igre.

Dislike

- previše zadataka
- loša internetska veza
- previše prepisivanja
- slaba motiviranost za rad i učenje
- nerazumijevanje postavljenih zadataka
- previše provedenog vremena pred računalom, a premalo druženja s prijateljima

Mišljenje roditelja

Anketirano je 430 roditelja.

Koliko često učenici traže pomoć svojih roditelja u online nastavi?

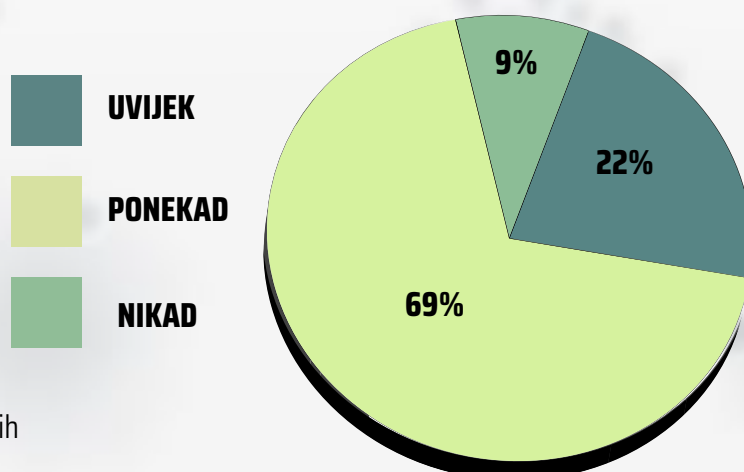
Vrijeme koje učenici provedu u radnim obvezama iznosi 2-4 sata za učenike nižih razreda i 4-6 sati za učenike viših razreda.

Prednosti ove nastave:

- veća samostalnost u radu
- istraživanje da bi se došlo do rješenja
- razvoje informatičkih sposobnosti.

Preporuke roditelja da se olakša ovaj proces:

- ne ocjenjivati u online nastavi
- smanjiti obim gradiva
- povratak u školske klupe.

Tehnologija i „digitalni život“ promijenili su cijeli svijet. Više ne možemo zamisliti život bez interneta, računala i pametnih telefona.

Kako smo razvijali svoje digitalne vještine?

[illegible]

Naši radovi u vrijeme nastave na daljinu

daljinu pomoću svoje web stranice. Ozbiljno su shvatili sve zadatke pa i one iz tjelesne i zdravstvene kulture. Voljeli su dan započinjati vježbom u kući, dvorištu, s rekvizitima ili bez njih. Nekoliko puta tjedno viđali su se i uživo u svojoj virtualnoj učionici.

Započnimo dan vježbom

PONOVNO ZAJEDNO JEDAN SASVIM NEOBIČAN SAT RAZREDNIKA

Učenici bivšeg 6. b razrednog odjela, zajedno sa svojom razrednicom Milenom Virovac, održali su 13. lipnja 2020. sat razrednika na malo neobičan način. Iskoristili su lijepo vrijeme i družili se na obližnjem imanju.

Prošla školska godina bila je neobična. Vrijeme nam je prolazilo jednolično, boravkom u kući i praćenjem online

nastave.

Približavao se kraj nastavne godine i razrednica Milena Virovac je predložila da uživo odradimo sat razrednika. Svi se volimo družiti i prijedlog nas je oduševio. Čak i naše roditelje koji su nam se pridružili pa je razrednica odradila i roditeljski sastanak.

Sat razrednika je neobičan po tome što smo se okupili kod Dorijana, u velikom uređenom prostoru pa smo se mogli pridržavati mjera opreza zbog korone. Jeli smo pizzu, kolače, sladoled. Nakon službenog razgovora s razrednicom, na redu su bile igre: lovice, grupa grupu traži, lanac, istina – izazov... Za to vrijeme razrednica je razgovarala s roditeljima i dala im upute kako odraditi sve online obveze. Bilo je jako lijepo i zabavno jer smo opet vidjeli sve svoje prijatelje i razrednicu, a to nam je tijekom online nastave veoma nedostajalo.

Nadamo se da online nastave više neće biti, ali ovakav sat razrednika bismo svi rado ponovili. Dorijan kaže: „100% ostvarivo!“

Napisala i fotografirala: Mia Škvarić, 6. b

Razrednica Jelena Habijanić sa svojim učenicima

Jedva su čekali vidjeti se

Napisala: Viktorija Rengel, 7. d

Foto: Foto Begović

Učenici osmih razreda, uz veliki trud roditelja, simbolično su se oprostili od svojih razrednika. Prekrasna druženja zaokružila su lijepe priče njihovog osnovnoškolskog obrazovanja.

Školujemo se cijeli život, a upravo je osnovna škola priprema za budućnost. Ponosni smo što je i generacija 2019./2020. bili dio povijesti OŠ Petra Preradovića Pitomača. Naši osmaši pamtit će sve trenutke koji su bili ispunjeni radošću, srećom, a nekad i tugom te malim sićušnim problemima. Prisjetili su se zajedno sa svojim razrednicima svih osam godina učenja i mučenja, smijeha i plača, slaganja i neslaganja. Miješali su se radost i tuga. Radost jer idu naprijed, čeka ih srednja škola, postaju odrasli, važniji... Tuga, jer odlaze iz naše škole.

Dragi naši osmaši, prenesite u srednju školu sve uspomene. Upoznajte ljude koji će biti uz vas u dobru i zlu, budite uspješni u daljnjem školovanju i u životu.

U društvu je i hrana ukusnija

Jedan selfie!

Napokon zajedno

Pozdrav i od 8. a

Za uspomenu i dugo sjećanje

Promjene u školi

S MASKOM U ŠKOLSKOJ KLUPE

Bilo je neizvjesno hoće li 7. rujna 2020. započeti nova nastavna godina. Na kraju je ipak odobren povratak u školske klupe no uz pridržavanje određenih epidemioloških mjera.

Zakon o odgoju i obrazovanju kaže da je obveza svakog učenika uvažavati kućni red škole. Do sada smo ga dobro naučili, no ove školske godine dobili smo i nova pravila.

ULAZAK U ŠKOLU – DISTANCA I DEZINFEKCIJA

Prva promjena nastupila je već pri ulasku u školu. Osim što ne ulazimo svi na glavni ulaz, uvedene su i zaštitne maske. Sada u školu ulazimo sa zaštitnim maskama, jedan po jedan, uz fizički razmak od 1,5 m. Dezinficiramo ruke i odlažemo obuću u predviđenom prostoru za garderobu ispred učionice. Prije ulaska u učionicu obvezno peremo ruke. Nosimo maske pri prolasku kroz hodnike škole (koji nisu česti, osim u slučaju prehrane ili odlaska u dvoranu na tjelesnu i zdravstvenu kulturu) te odlasku u sanitarni čvorove. Na početku nastavne godine svaki učenik dobio je dvije zaštitne maske za lice.

ZA VRIJEME NASTAVE – NE SJEDIMO U PARU

U učionici sjedimo sami. Na satu ne trebamo nositi maske, ali ako netko želi može staviti. U slučaju usmenog odgovaranja maske su obavezne. Učitelji nas skoro nikada ne prozovu pred ploču ili pred pametni zaslon jer

bismo dodirivali istu olovku, kedu ili marker. Učimo preko igre riječi, zagonetki, slagalica... Kada trebamo raditi pokus, uglavnom ga odradi učiteljica. Tjelesnu i zdravstvenu kulturu obavljamo u dvorani ili u učionici. Veselimo se lijepim danima jer tada tjelovježbu obavljamo vani.

ODMORI – PUSTI ŠKOLSKI HODNICI

Svaki razred smješten je u svoju učionicu u kojoj boravi i tijekom školskoga odmora. Tijekom odmora učenici ne napuštaju učionicu, osim u nužnim slučajevima kada trebaju zamoliti učitelja za dopuštenje. Dozvoljen je izlazak po dvoje učenika u sanitarni čvor, a kada se isti učenici vrate, izlazi sljedećih dvoje učenika. Učenici pri izlasku iz učionica koriste zaštitne maske. Za vrijeme velikog odmora možemo izaći u školsko dvorište, ali naravno s maskom na licu. Dežurni učitelji paze na poštivanje svih mjera.

ŠKOLSKA KUHINJA – JEDAN STOL ZA JEDNOG UČENIKA

Zbog nedostatka druženja na

hodnicima odlučili smo se početi hraniti u školskoj kuhinji. Naivno smo mislili kako ćemo se tamo moći družiti i razgovarati sjedeći po četvero za kuhinjskim stolom. Iznenadili smo se kada smo ugledali stolove poslagane po cijelom holu škole. U tom trenu smo se osvijestili i shvatili da će svatko sjediti sam.

ZAKLJUČAK

Osnovno školovanje je bitno. Moramo se prilagoditi novonastaloj situaciji i pod maskama pohađati nastavu. No, sigurna sam da ćemo se ipak uskoro nasmijati bez te famozne maske na licu.

Važno je dezinficirati ruke

Učenici 5. e - marljivo radimo

Učenici 5. d vrijeme provode u učionici fizike

Pusti hodnici pod odmorom

Školska kuhinja

Što bih volio/ voljela vidjeti?

Pitali smo učenike petih razreda putničke smjene koje bi dijelove škole voljeli vidjeti. Evo što smo saznali.

- » *Volio bih vidjeti učionicu geografije. Volim geografiju i siguran sam da je prepuna karti svijeta što me jako zanima.*
(Karlo Kajzer)
- » *Voljela bih pod odmorom prošetati hodnicima škole. Posebno me zanima kako izgleda kat škole. Koliko je tamo učionica te kako one izgledaju?*
(Jelena Martinčević)
- » *Htjela bih vidjeti kako izgleda učionica likovne kulture. Je li šarena? Ima li učeničkih radova na zidovima? Mislim da je učionica jako zanimljiva jer je učiteljica rekla da su zidove ukrašavali učenici.*
(Lora Mađar)
- » *Bilo bi mi drago vidjeti malo jezero u školskom dvorištu. Htjela bih vidjeti učionicu hrvatskog jezika. Čula sam da je tamo pametni zaslon pa me zanima kako to radi.*
(Ema Čikvar)
- » *Voljela bih pod odmorima šetati hodnicima i sklapati nova prijateljstva.*
(Tea Makvić)
- » *Voljela bih vidjeti cijelu školu jer me zanima kako izgleda i što se sve nalazi u njoj. Htjela bih se pod odmorom šetati hodnicima i družiti se s drugim učenicima iz škole.*
(Valerija Čikvar)
- » *Najviše bih voljela posjetiti knjižnicu, a ono što bi me posebno razveselilo je da ne moramo nositi maske.*
(Nika Bušetinčan)
- » *Htjela bih osjetiti kako je to trčati iz jedne učionice u drugu.*
(Ema Siladić)
- » *Još uvijek nisam sigurna gdje je zbornica i ravnateljjev ured. Možda ne bi bilo pametno završiti u ravnateljjevom uredu, ali voljela bih da mogu malo istražiti školu.*
(Dora Mihoković)

Prikupila: Tea Krasović, 7. d

ZABAVLJAMO SE I DALJE

Poštujući sve epidemiološke mjere moguće je imati zanimljivu i kreativnu nastavu te se izvrsno zabaviti. U tome su se posebno potrudili naši učitelji i stručna služba naše škole.

KREATIVNA RADIONICA „UPOZNAJMO SE“

Igra potapanja brodova

Na satu razrednog odjela 12. studenog 2020., 7.d razred sudjelovao je u radionici čiji je cilj međusobno povezivanje učenika u razredu. Radionicu je predvodila naša nova psihologinja Veronika Kirin. Prvi zadatak bio nam je da na papiriće napišemo imena osoba s kojima se najviše družimo. Na naše veliko iznenađenje taj smo zadatak obavili zato da nas psihologinja stavi u parove s onim učenicima s kojima se inače ne družimo. Kroz igru upoznavanja i potapanja brodova saznali smo po čemu se ističemo, što volimo jesti, čega se sramimo pa čak i tko su nam prve simpatije. Spoznali smo pozitivne strane naših vršnjaka i shvatili da svatko ima vrlina.

LEKTIRA IZ PAPIRNATE VREĆICE

Borni je lektira zabavna

Da čitanje lektire može biti zabavno, pokazali su učenici 5. c, 7. c i 8. b razreda koji su na satu hrvatskoga jezika predstavili pročitane lektire na sasvim drugačiji način. Naime, učenici su donijeli papirnatu vrećicu na kojoj su nacrtali neki motiv te napisali osnovne podatke o pročitanoj lektiri. Najzanimljiviji dio krio se upravo u sadržaju papirnate vrećice - učenici su u nju stavili deset predmeta koji imaju nekakvu vezu s pročitanoj knjigom. Tijekom predstavljanja rada učenici su izvlačili različite predmete objašnjavajući zašto su baš oni zaslužili biti u njihovoj vrećici.

BAKINA PRIČA

Prošlost je zanimljiva

Učenje o životu svojih predaka učenici 3. a, 3. b i 3. c razreda te učenici PŠ Kladare sa svojim su učiteljicama realizirali u najljepšem mogućem okruženju, Etno zbirci Bakina priča u Kladarama. Ulaskom u preuređeni dio stare škole osjećali su se kao da su zakoračili u prošlost. Bogata zbirka starih predmeta - kolovrat, tkalački stan i sve potrebno za obradu lana, posteljka, cvilidreta, tkani gunjevi, ručno šivana posteljina, ormari puni odjeće, pegla na žar, kredenci puni suđa, pisanje guščjim perom i tintom nikoga nisu ostavili ravnodušnim. U tom ugodnom okruženju, poseban je doživljaj bio kada je baka Ivka sjela za tkalački stan i znalački počela provlačiti čunjak kroz niti. Tepih je bivao sve veći, a bakine priče sve zanimljivije. Naše su bake znale dobro spojiti zabavu i rad. U sadašnjost su se vratili puni dojmova. Hvala Čuvaricama kulturne baštine na ugodnom i poučnom druženju.

ČASOPISI - IZVORI ZNANJA I ZABAVE

Kreativan Erik

Učenici 5. b razreda na jedan su dan postali urednici dječjih časopisa. Iznimno zanimljiv odabir tema koje se dotiču životinjskog svijeta, nogometa, prirode, blagdana, društvenih mreža te mnogih drugih zanimljivosti obogaćen je predivnim fotografijama vrhunskih umjetnika. Križaljke, osmosmjerke, zagonetke, vicevi i poster i neizostavan su sadržaj svakog časopisa. Sve pohvale za vrijedne male ručice!

VOLIMO EDUKATIVNE IGRICE

Nina, Kiara i Vera

Današnja djeca obožavaju igrice na računalima. Ako su one edukativnog karaktera, onda razvijaju cijeli sklop osjetila: potiču na razmišljanje, usklađuju vid i motoriku, pospješuju koncentraciju. Članovi Matematičke grupe "upoznali" su jednu takvu igricu u kojoj su uvijek bavili procjenu duljine, površine i volumena.

Zaigrajte i vi: <https://phet.colorado.edu/en/simulation/legacy/estimation>

ADVENT - RAZDOBLJE MOLITVE, LIJEPIH OBIČAJA I PRIPREME ZA KRISTOVO ROĐENJE

Pripreme za Božić

Spremno i radosno odbrojavali smo dane do Božića. Kako bismo ga što ljepše dočekali, počeli smo s blagdanskim ukrašavanjem naših učionica. Tako su učenici 6. e razreda postavili na razredni pano adventski vjenčić te su ga ukasili. Upalili su i prvu adventsku svijeću koja simbolizira nadu. Advent je razdoblje pripreme vjernika za jedan od najvećih kršćanskih blagdana, Božić. Obuhvaća četiri nedjelje koje prethode Božiću u spomen na četiri tisućljeća koliko je, prema Bibliji, prošlo od stvaranja svijeta do Kristova dolaska. Advent, razdoblje molitve, posta, specifičnih običaja i pripremanja za proslavu Kristova rođenja, prisutan je još od 567. godine i duboko je ukorijenjen u europskoj i hrvatskoj kršćanskoj tradiciji. Mnogobrojni hrvatski narodni običaji vezani uz Došašće svjedoče o posebnostima sredine i vremena u kojem su nastali, ali i o vjekovnoj pripadnosti europskoj kulturnoj sredini.

THINK POSITIVE

**Imam li odgovor na pitanje što nam donosi sutra?
Nemam, jedino što mogu sa sigurnošću reći je da
je život jedan veliki izazov. Prihvaćam taj izazov i
potruditi ću se odraditi ga najbolje što mogu. Ako
pri tome budem nosila ružičaste naočale, sve će biti
ljepše i sjajnije.**

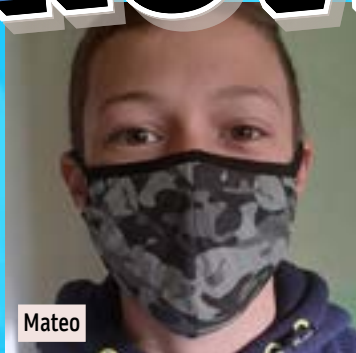
**Zato zaplješčimo djeci koja se snalaze s nepoznatim,
roditeljima koji su bez posla, u strahu za sutra,
učiteljima koji se svakodnevno susreću s novim
školskim izazovima.**

**Zaplješčimo djetinjstvu i mladosti, toleranciji,
humanosti, strpljenju, ljudskosti.**

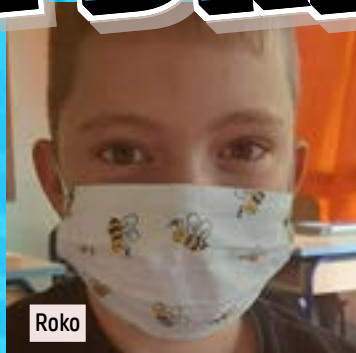
**Držite se svi! Stavite svoje ružičaste naočale i
ostanite vedri!**

Napisala: Sara Ladušić-Hanzir, 8. e

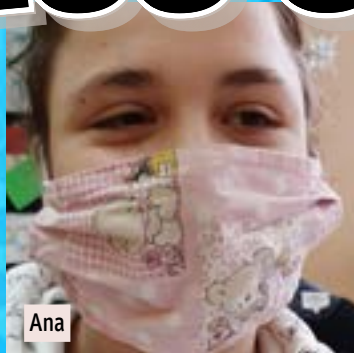
NOVI DRESS CODE

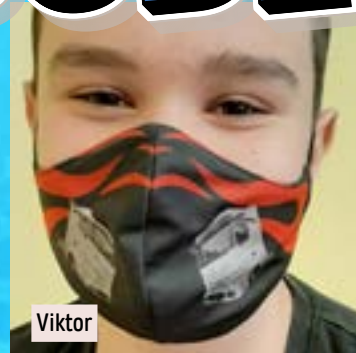
Mateo

Roko

Ana

Viktor

Katja

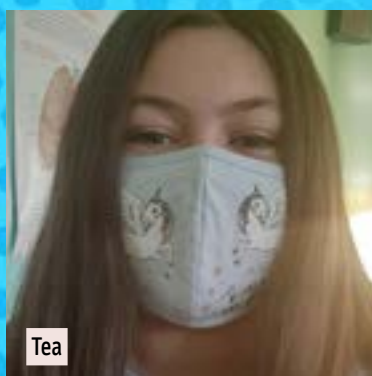
Lovro

Matea

Borna

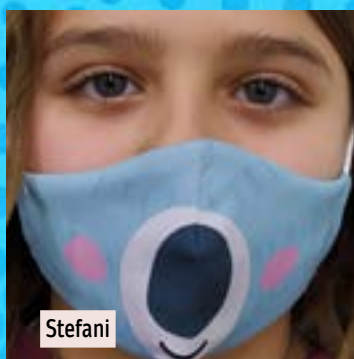
Tea

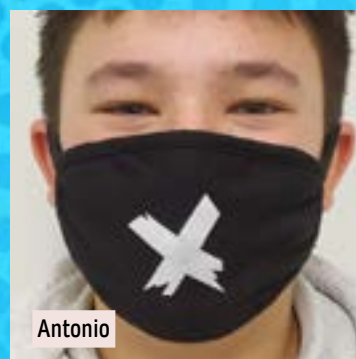
Rubina

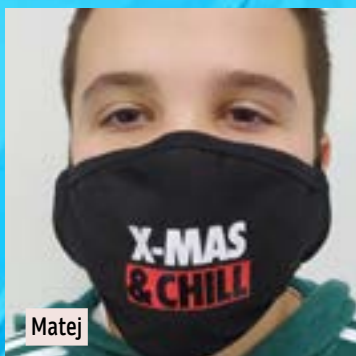
Matea

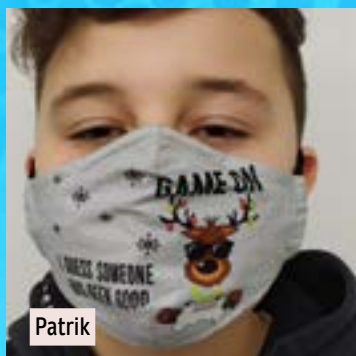
Stefani

Antonio

Matej

Patrik

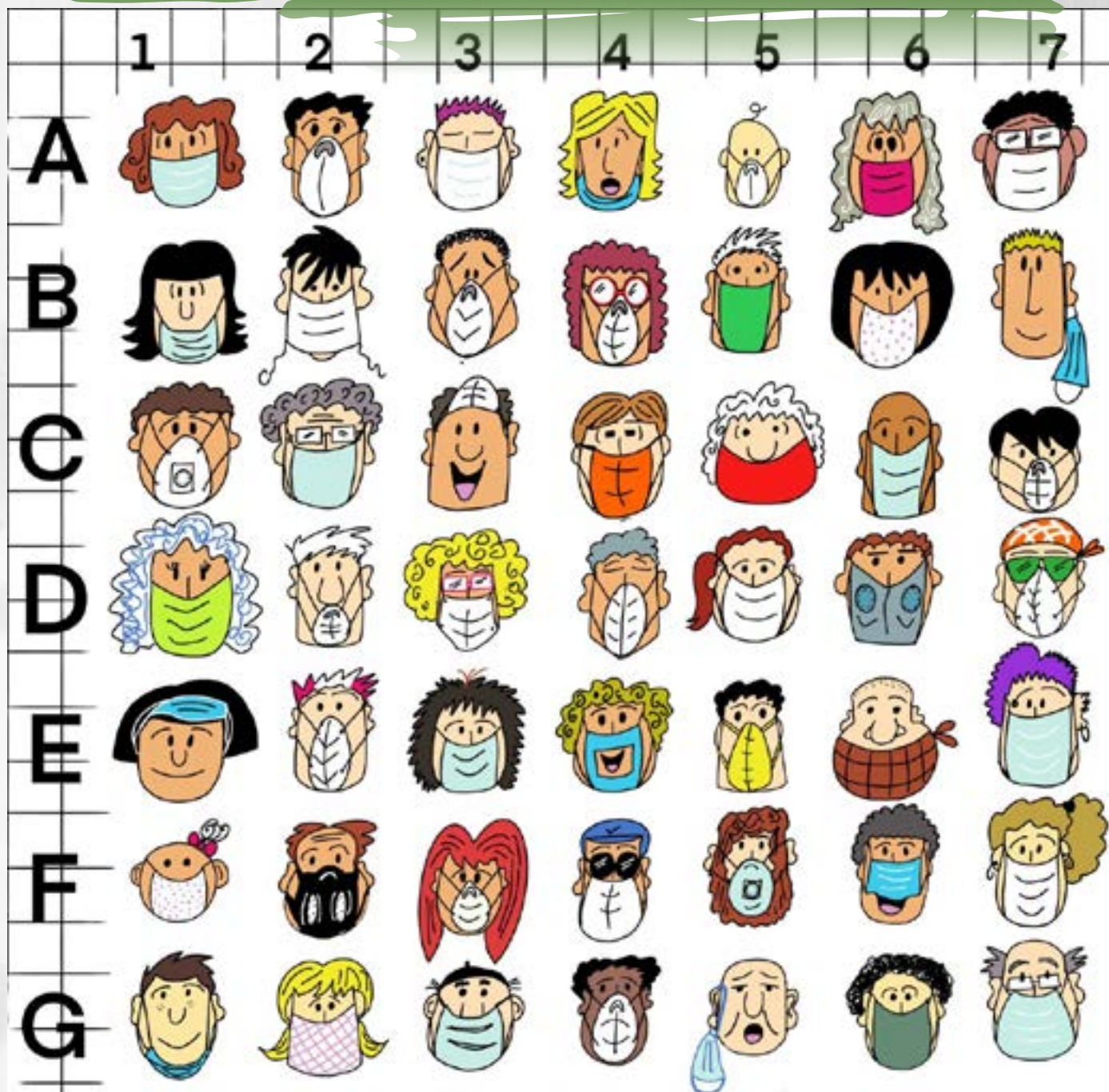

Una

Fran

Označi osobe koje ne nose pravilno maskice za lice!

Vaši
odgovori

A4,

GOSTI U RAZREDU

Stigli su vatrogasci

SIJEČANJ

Učenici 2. a i 2. b razreda ugostili su 23. siječnja 2020. vatrogasnu zapovjednicu Virovitičko-podravskoe županije Mateju Fras Venus i vatrogasnu maskotu dabra Virka.

Predavanje je bilo zanimljivo i poučno uz puno demonstracija i igre. Učenici su naučili razliku između vatre i požara te što učiniti ako dođe do nekontrolirane vatre. Kroz simulaciju zvanja centra 193, naučili su kako dojaviti požar. Isprobali su vatrogasnu opremu koja nije nimalo jednostavna. Na kraju su zaključili da je posao vatrogasca jako težak, ali iznimno važan!

Napisala: Sara Ladušić - Hanzir, 8. e

Foto: Lucija Bastalić, 7. d

POSJET HITNOJ POMOĆI

Učimo o zdravstvenim ustanovama

VELJAČA

Učenici iz 2. b razreda, zajedno sa svojom učiteljicom Slavicom Bartolić, posjetili su Hitnu pomoć gdje radi majka našeg učenika Mateja kao medicinska sestra. Mama Ivana im je zajedno s liječnicom pokazala što se sve nalazi u vozilu hitne pomoći i u ambulanti za hitnu pomoć. Mališani trenutno iz prirode i društva uče o zdravstvenim ustanovama pa su spojili ugodno s korisnim.

Napisala: Lana Pintar, 7. d

Foto: Lucija Bastalić, 7. d

Silva Koren s ravnateljem Igorom Maresićem

KOLOVOZ

SRETNI UMIROVLJENIČKI DANI

Na Učiteljskom vijeću 31. kolovoza 2020. godine u zasluženu mirovinu ispratili smo naše drage računovotkinje Silvu Koren i Miru Mahović. U ime svih djelatnika i u svoje osobno ime zahvalio im je ravnatelj Igor Maresić, uz želju da mirovinu provedu u dobrom zdravlju i još boljem raspoloženju.

Napisala: Lucija Bastalić, 7. d

Foto: Ana Tolušić, učiteljica hrvatskog jezika

Računovotkinja Mira Mahović

Na svečanoj podjeli svjedodžbi proglašeni najučenici škole

SRPANJ

Ilona na svečanoj dodjeli nagrade

Lana - najučenica 8. e

Mato Osman - najučenik 8. c

ILONA ČOP JE NAJUČENICA NAŠE ŠKOLE

S osnovnom školom oprostilo se sto učenika osmih razreda. Svečana podjela svjedodžbi za još jednu divnu generaciju održana je 7. srpnja 2020. u predvorju naše škole. Svoje su učenike dirljivim govorima ispratili njihovi razrednici Ana Rumek, Ana Tolušić, Biljana Bukovšak, Danijel Bijuk i Jelena Habijanić te ravnatelj Igor Maresić. Na svečanosti su dodijeljene prigodne nagrade najučenicama škole. U sklopu svečanosti nagrađivanja najučenika osnovnih i srednjih škola, Ilona Čop proglašena je najučenicom OŠ Petra Preradovića Pitomača. Svečanost je zbog pandemije koronavirusa održana u Velikoj vijećnici Virovitičko-podravске županije, a nagradu su uručili virovitičko-podravski župan Igor Andrović i pročelnica Upravnog odjela za obrazovanje i demografiju Vesna Šerepac. Ilona je učenica 8. a razreda i gotovo sve razrede osnovnoškolskog obrazovanja završila je s prosjekom 5,00. Redovito je pohađala mnogobrojne izvannastavne i izvanškolske aktivnosti. Sudjelovala je na školskim i županijskim natjecanjima iz znanja te na državnim natjecanjima iz stolnog tenisa.

Napisala: Lana Pintar, 7. d
Foto: Ana Tolušić, učiteljica hrvatskog jezika

Razrednik Danijel Bijuk i učenici 8. d

Pozdrav od 8. e

Leksikon NAJ učenika

	Ilona Čop, 8. a	Lana Relić, 8. b	Mato Osman, 8. c	Lana Mihaljević, 8. e	Lara Tkalčec, 8. d
» <i>Omiljeni predmet u školi?</i>	Hrvatski jezik	Engleski jezik	Tjelesna i zdravstvena kultura	Hrvatski jezik i Povijest	Hrvatski jezik
» <i>Što bi htio/htjela biti kada odrasteš?</i>	Web dizajner ili liječnica.	Pisac ili producent.	Učitelj.	Dentalna tehničarka.	Dentalna tehničarka.
» <i>Što radiš u slobodno vrijeme?</i>	Trudim se što više vremena provesti na svježem zraku.	Slušam pjesme, sviram, pišem pjesme, fotografiram, slikam.	Vozim bicikl i igram računalne igrice.	Čitam knjige, gledam filmove i serije.	Igram se sa psima.
» <i>Omiljeno mjesto na kojem si bio/la?</i>	Sjeverni Velebit.	Dubrovnik i Koručula.	Ima ih puno.	Šuma u mome selu i Italija.	To je otok Rab.
» <i>Kada bi mogao/la biti lik iz crtića koga bi odabrao/la?</i>	Stellu iz Wixica, vila koja ima moći sunca i voli modu.	Hei-hei iz Moane, najhumorističnije stvorenje u crtiću.	Odabrao bih Aladina.	Bellu iz Ljepotice i zvijeri jer dijelimo iste osobine i hobije.	Odabrala bih Snjeguljicu.
» <i>Da uhvatiš zlatnu ribicu, koje bi tri želje poželio/ljela?</i>	Da se otkrije cjepivo protiv korona virusa, da se otkrije lijek za tumor i da uhvatim još jednu zlatnu ribicu.	Da se žene više poštuju, da ljudi imaju više razumijevanja za druge, da upoznam Taylor Swift.	Da svi budu zdravi, da svi budu sretni, da budem uspješan u životu.	Da nađem ljubav svog života, da ljudi koje volim budu sretni i zdravi, da mi se ostvare svi snovi.	Poželjela bih zdravlje, sreću i daljnji uspjeh.
» <i>Da imaš čarobni štapić, što bi napravio/la?</i>	Vratila bih se u djetinjstvo.	Stvorila bih cijeli otok samo za sebe.	Promijenio bih svijet na bolje.	Pomogla bih ljudima u nevolji.	Učinila svijet jednakim.

Razrednica Biljana Bukovšak i 8. c

8. b s razrednicom Anom Tolušić

DOBRO DOŠLI, DRAGI NAŠI PRVAŠIĆI!

RUJAN

Prvi put u školi

Nova nastavna godina u našoj školi započela je srdačnom dobrodošlicom najmlađima, našim prvašićima.

Uspješno školovanje prvašićima zaželio je ravnatelj Igor Maresić, uz saborske zastupnike Josipa Đakića i Vesnu Bedeković, župana Igora Androvića, načelnika Željka Grgačića te pročelnicu za obrazovanje i demografiju Vesnu Šerepac. Mališane su ohrabрили srdačnim riječima i prigodnim slatkim paketima. Učiteljice Željka Hanzic, Jasminka Bradaš i Vesna Jelušić Nemet uvele su svoje male učenike u učionice, poželjevši im sretne koračaje na putu stjecanja dragocjenog znanja.

Napisala i fotografirala: Tea Krasović, 7. d

HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Crtamo olimpijske krugove

Naša se škola i ove godine 10. rujna 2020. uključila u obilježavanje športske manifestacije pod nazivom Hrvatski olimpijski dan. Učiteljice Slavica Bartolić, Branka Botković i Jasminka Šestanjanj Dafčik sa svojim su učenicima obilježile ovu manifestaciju na malo drugačiji način. Uz izvanučioničku integriranu nastavu iz prirode te zanimljivu tjelovježbu, na školskom su igralištu mališani crtežima pokazali svoje poznavanje različitih športova.

Napisala: Matea Šimunija, 7. d

Foto: Slavica Bartolić, učiteljica razredne nastave

SVJETSKI DAN RAZGLEDNICE

LISTOPAD

Ne zaboravimo razglednice

Učenici 4. a i 4. c razreda sudjelovali su u obilježavanju Svjetskog dana razglednice 1. listopada 2020. koje provodi Hrvatska pošta, a u okviru projekta World Postcard Day. Hrvatska pošta osigurala je edukacijski materijal – video u kojem se djeci objašnjava što je razglednica, povijest razglednice i kako je poslati. Uz video, osigurali su i razglednice koje djeca mogu poslati svojim najmilijima te na prigodan način obilježiti prvi Svjetski dan razglednice. Učenici su pogledali video materijal, napisali razglednice uz pomoć Marka Markice te izradili svoje markice i naslovnice za razrednu razglednicu.

Napisala: Ivana Sesvečan, 7. d

Foto: Lucija Bastalić, 7. d

SIGURNO U PROMETU

Pažljivo u prometu

Naši najmlađi, prvašići, bili su 27. listopada 2020. u edukativnoj šetnji u pratnji policajca i svojih učiteljica. Učili su o sigurnosti u prometu, znakovima, semaforu, biciklističkoj stazi.

Prvašići se prvi put pojavljuju kao samostalni sudionici u prometu pa je ova edukacija od posebne važnosti koja će im pomoći kako se pravilno ponašati u prometu te na taj način povećati svoju sigurnost.

Napisala: Ivana Sesvečan, 7. d

Foto: Lucija Bastalić, 7. d

SVIJEĆE I SJEĆANJE NA VUKOVAR I ŠKABRNJU

Svake se godine sredinom studenoga prisjećamo žrtve koju je grad Vukovar dao za cijelu domovinu. Tom prigodom nastojimo osvijestiti koliku je važnost ovaj grad imao u Domovinskom ratu.

Sudbine Vukovara, Škabrnje, ali i ostalih stradalih hrvatskih mjesta trebaju biti trajni podsjetnik na žrtve za Hrvatsku i opomena za čuvanje slobode kao najveće osobne i društvene vrijednosti. Nikada ne smijemo zaboraviti one koji su dali svoje živote za našu slobodu! Hvala im za hrabrost, za njihove živote, hvala im za Vukovar, Škabrnju i Hrvatsku!

Na satu Hrvatskoga jezika učenici osmih razreda čitali su i komentirali Priče iz Vukovara Siniše Glavaševića te pogledali prigodne dokumentarce o stradanjima u Domovinskom ratu, pritom iznoseći svoje stavove i zaključke do kojih su došli. Cilj je bio približiti djeci događaje iz Domovinskog rata na način koji oni mogu razumjeti.

“A može se dogoditi da mrak zadavi svaku ružnu misao. Ali to se može dogoditi tek ako je u svijetu ostalo makar malo ljubavi. Zato, ako je u vama ima, ne štedite je. Podijelite je, dajte djelić svoje ljubavi prvome do sebe i bit će manje neprijatelja. Za početak dovoljno je i to.” (Siniša Glavašević)

Napisala i fotografirala: Lucija Bastalić, 7. d

Palimo lampaše

STUDENI

Prisjećamo se stradalih u Vukovaru

PROGRAM ŠKOLSKI MEDNI DAN

Povodom Dana sv. Ambrozija, zaštitnika pčela i pčelara, naši su prvašići 7. prosinca 2020. obilježili Školski medni dan. Školski medni dan je program koji se provodi s ciljem promocije hrvatskog pčelarstva i podizanje svijesti o važnosti konzumacije mednih proizvoda kao dio pravilne prehrane. Učenici su dobili paketiće s teglicom meda, edukativnom slikovnicom i letkom. Sigurni smo da će im med postati prava slastica.

Napisala: Viktorija Rengel, 7. d

Foto: Željka Hanzić, učiteljica razredne nastave

PROSINAC

Prvašići u obilježavanju Školskog mednog dana

PŠ VELIKA ČREŠNJEVICA

Poučno i slasno

S Nutellom se bolje jede

Učenici

1. i 2. razreda PŠ Velika Črešnjevica 5. veljače 2020. s veseljem su obilježili čak dva svjetska dana Svjetski dan Nutelle i Svjetski dan čitanja naglas.

Svjetski dan Nutelle obilježili su tako što su kruh namazali finim namazom od čokolade i lješnjaka i slasno ga pojeli. Istražujući namaz, učenici su saznali da se svake 2,5 sekunde u svijetu proda jedna teglica Nutelle. Dugo se raspravljalo je li bolje Nutellu namazati na kruh ili jesti žlicom. Oko

odgovora na ovo pitanje nisu se mogli dogovoriti. Nakon što su pojeli kruh s Nutellom, učenici su od ponuđenih slikovnica odabrali najdražu te uvežbavali čitanje naglas kako bi obilježili Svjetski dan čitanja naglas. Sretni i zadovoljni poslali su svojim kućama uz najdražu domaću zadaću – ukućanima naglas pročitati jednu pjesmicu i pojesti barem jednu šnitlu kruha s Nutellom.

Vježbamo čitanje

Mali istraživači

Učenici 2. i 3. razreda PŠ Velika Črešnjevica sudjelovali su u eTwining projektu Dan jabuka 2020. U projektnom su tjednu kao pravi

istraživači istraživali sve o jabukama. Upoznali su nekoliko vrsta jabuka i naučeno provjerili kvizom Kahoot. Ostatak tjedna nastavili su s istom

temom kroz različite nastavne aktivnosti. Kao krunu na kraju projekta sami su izradili prirodni sok od jabuka kojem su se jako veselili.

Spretnе rуčice

Ovo slatko voće dat će nam prirodni sok

Dan sigurnijeg interneta

Dan sigurnijeg interneta plod je rada mnogih institucija koje ovakvim djelovanjem žele osvijestiti cjelokupnu populaciju o važnosti sigurnog i odgovornog služenja internetom. Kako bi obilježili Dan sigurnijeg interneta 11. veljače 2020., učenici 3. i 4. razreda PŠ Ivana Rengela Sedlarica, uz pomoć Power Point prezentacije, prisjetili su se što je to internet, kako ga mogu koristiti, kojih se pravila treba pridržavati te kako čuvati osobne podatke. Pogledali su prigodne edukativne kratke filmove i izradili plakat o pravilima sigurnijeg korištenja interneta. Dan su završili uz omiljeni kviz Kahoot.

Sad znamo pravila sigurnog korištenja interneta

Učimo o internetu

Sretan 100. dan škole

Kako bi što veselije i zanimljivije proslavili ovaj dan, učenici 3. i 4. razreda PŠ Ivana Rengela Sedlarica uključili su se u još jedan eTwinning projekt i obilježili 100. dan škole. Cijeli je dan bio u znaku broja 100. Ponovili su imenice, glagole i pridjeve te ih

zapisali na stotinu šarenih cvjetića. Glagoljicom su pisali riječi koje u sebi imaju riječ sto. Zatim su rješavali sto matematičkih zadataka, kartali i računali do 100, zapisivali 100 izuma i razgovarali o njima, zamišljali kako bi izgledali sa 100 godina, odradili

prigodne fitness vježbe, napravili 100 koraka po školi, natjecali se u slaganju brojke 100 sa sto plastičnih čepova... Jedino im je žao što u ovakvom danu nisu mogli uživati i učenici koji su zbog bolesti taj dan izostali.

Dan u znaku broja 100

Zapisujemo 100 izuma

I crtanje je zabavno

Samo za ljubitelje puzzli

Uz društvene igre nije dosadno

Kutak za djevojčice

Svjetski dan školske igre

Naše remek-djelo

Kao u Baby Centru

U znaku srdaca

Učenci PŠ Starogradački Marof proslavili su Dan zaljubljenih. U veseloj školici zaplesali su Štrumpfeta i Štrumpf, Shrek i Fiona, Mickey Mouse i Minnie te Pčelica Maja i Pavo. Nakon plesa uslijedila je podjela pisama. Na kraju su se svi zasladili ukusnim grickalicama i keksićima.

Volimo Valentinovo

Ples sa srcima

PŠ STAROGRADAČKI MAROF

Valentinovo u Petrovoj kući

PŠ STARI GRADAC

Posjet Petrovoj rodnoj kući

Učenci od prvog do četvrtog razreda PŠ Stari Gradac i Starogradački Marof u pratnji svojih učiteljica Elice, Martine, Jelene i Zvezdane posjetili su u četvrtak, 5. ožujka 2020. Interpretacijski centar Kuća Petra Preradovića. Povod je bio nadolazeći Dan naše škole te 202 godine nakon rođenja pjesnika. Vidjeli su poučnu prezentaciju o Preradoviću, izložbu slika „Od ideje do realizacije“ te puno interaktivnog sadržaja.

Učenci nižih razreda posjetili su Preradovićevu kuću povodom pjesnikova rođendana

Petrov vrh kao mjesto učenja, ali i zabave

Učenici Područne škole Grabrovnica 19. lipnja 2020. održali su nastavu iz Prirode i društva te Tjelesne i zdravstvene kulture na najljepši mogući način, u Petrovom vrtu!

PŠ GRABROVNICA

Nastava Tjelesne i zdravstvene kulture u dvorištu kuće Petra Preradovića

PŠ DINJEVAC

Donacija nogometnih lopti

Vrijedna donacija

Male je Dinjevčane 11. ožujka 2020. razveselio tajnik NK Podravca iz Dinjevca, Tomislav Dokuš, doniravši im

nogometne lopte. U isprobavanju lopti nije ih omeo vjetar, a ni pokoji oblačak koji je prekrpio sunce. Učenici i učiteljice zahvaljuju svim članovima nogometnog kluba na ovoj hvalevrijednoj donaciji.

Za kraj nastave

Učenici područne škole Dinjevac 18. lipnja 2020. proveli su dan u restoranu Zlatni klas u Otrovancu. Ukusnom pizzom i proslavom rođendana ispratili su četvrtaše i ovu nastavnu godinu priveli kraju te otišli na zasluženi odmor.

Završno druženje četvrtaša u restoranu "Zlatni klas" u Otrovancu

Čekamo slasni ručak

FAŠNIČKA REPUBLIKA

„Ne predaje učitelj ono što želi, ne predaje učitelj ono što zna, učitelj predaje ono što jest.”

Dobri duh škole

Ana se najbolje opušta u prirodi

Rastanci uvijek svima teško padnu pogotovo ako se radi o osobi poput učiteljice Ane Rumecké. Ona svoj put nastavlja u drugoj školi, ali ono što ostavlja u trajnom vlasništvu je uspomena na svoju divnu pozitivnu energiju koja će uvijek ostati utkana u zidovima moje škole.

Tko je Ana?

Ana je učiteljica prirode i biologije. To što je postala učiteljicom, najveći dio zasluga pripisuje svom dragom profesoru prirode i biologije iz osnovne škole, Ivanu Pikivači. Poznato je da nekada u školi nije bilo toliko didaktičkih materijala, no njezin spomenuti profesor uvijek ju je uspio i bez svega navedenog zainteresirati za predmet.

Kao mala uvijek je maštala da će jednog dana raditi s djecom, biti učitelj ili odgajatelj. Sve je to Ana i ostvarila.

Sretnih trinaest godina

Učiteljica Ana rado je govorila da joj je sudbina odredila da dođe raditi u Osnovnu školu Petra Preradovića Pitomača. U njoj je provela punih trinaest, za nju sretnih godina koje neće zaboraviti kao ni njezini radni kolege niti učenici kojima je predavala.

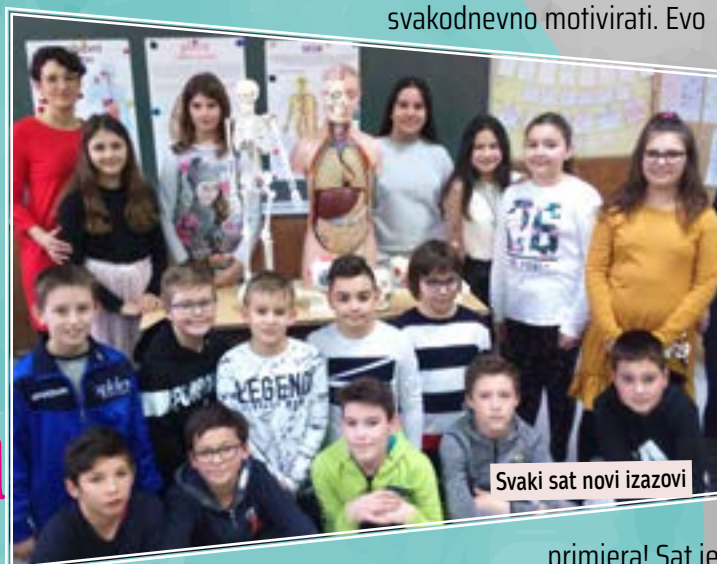
Ali znate onu poznatu izreku: „Život je takav...” Život uvijek pleće svoje niti u neočekivanom smjeru. Ispleo je i njezin. Nažalost, Ana nas je morala napustiti kako bi olakšala sebi i svojoj obitelji. Svih ovih proteklih godina imala je

problemčić, a to je adresa, mjesto stanovanja, život u drugoj županiji. Punih trinaest godina putovala je dnevno 100 km, bila mama Magdaleni i Roku koji se bave sportom i svakodnevno treniraju. Njih je trebalo voziti na treninge, a opet morala je voditi brigu i o kućanstvu. Uz sve to uvijek se trudila biti dobar učitelj svojim učenicima. Prvih nekoliko godina bilo je lako. No, sve dalje i dalje, sve joj je bilo teže i teže... Radila je sedam godina u dvije škole, Pitomači i Koprivnici, te dobila priliku da od ove školske godine radi samo u Koprivnici. Naravno da ju je prihvatila.

Priznala je da je ovo za nju životna prekretnica, prvenstveno u organizaciji vremena i dana. Istaknula je da će uvijek i zauvijek, ovih proteklih trinaest godina pamtiti po svojim učenicima, svojim dragim prijateljima, kolegicama i kolegama te svim djelatnicima naše škole s kojima je svih ovih godina živjela i radila.

Poznavajući sebe, lakše ćeš upoznati i prirodu oko sebe

Prirodu i biologiju uvijek možemo povezati sa životnim situacijama. To je Ana često činila. Davala je primjere iz svakodnevnog života. Mnogi se sjećaju njezinih riječi: „Samo se osvrnite oko sebe! Pogledajte u prirodu na putu do škole, u svojem dvorištu, kada se vozite automobilom... U svakoj situaciji vidite ono o čemu govorimo na nastavi.“ Smatrala je da je to velika prednost. Mislila je da je motivacija najvažnija od svega i da jedni druge trebamo svakodnevno motivirati. Evo

Svaki sat novi izazovi

primjera! Sat je prirode, a tema je kretnja sisavaca. Učenike je motivirala na način da je Ivicu, hrčka i razrednog ljubimca, pustila da prošeće po učionici. Svi zajedno komentirali su njegovo kretanje te se složili kako je to bio odličan primjer motivacije za učenje i pamćenje naučenog.

Posebnu važnost pridavala je biologiji čovjeka. Uvijek je isticala svojim učenicima da trebaju dobro poznavati svoje vlastito tijelo. „Poznavajući sebe, lakše ćeš upoznati i

prirodu oko sebe.“ To je bilo njezino osnovno pravilo.

Ljubimci + djeca = posebna veza

Bogatstvo je raditi posao koji voliš

Ivicu, jednog od spomenutih razrednih ljubimaca, Ana je s veseljem dovodila u školu. Posebno umiljati hrčak obožavao je biti na rukama i “sudjelovati” na satovima prirode i biologije. Briga za životinju, učenje uz pomoć živog primjera u učionici, ponos učenika koji su pokazivali ljubav prema tom malenom biću.... Sve je to Ana htjela postići i upalilo joj je! Ivica je bio posljednji razredni ljubimac, ali ne i jedini kojeg je Ana dovela u školu. Prije nekoliko godina tu su se našli i pripitomljeni miš, zamorac, bilo je i punoglavaca koji su se razvili u žabe, ribice... Ma svega je bilo! Nikada nije imala problema, jer bi se učenici dobro brinuli za svoje razredne prijatelje. U planu joj je bilo još štošta...

U zdravom tijelu, zdrav duh

U osvajanju vrhova

Radeći u dvije škole, Ana je imala malo slobodnog vremena za sebe. Otkako radi samo u Koprivnici može se više posvetiti svojim slobodnim aktivnostima. Jako voli vježbati i plivati, posebno ljeti na Šoderici. Često ide planinariti jer, kako kaže, planinarenje je prekrasna aktivnost koja pozitivno utječe na zdravlje

i istovremeno promovira boravak u prirodi. Ana je uvijek voljela reći da nema ništa ljepše od toga.

Budi pozitivan, živi punim plućima i budi dobra osoba

Anin moto je da u životu treba biti pozitivan, živjeti punim plućima i biti dobra osoba. Svoj posao odrađivala je profesionalno.

Trudi se i dalje usavršavati te nastoji svoja iskustva prenositi ne samo na učenike, već i na mlađe kolege učitelje. Njezino zlatno pravilo je da učimo cijeli život jedni od drugih.

Obožava svakodnevno pročitati lijepe i poučne izreke poznatih osoba, znanstvenika, ljudi s velikim životnim iskustvom. Često voli podijeliti takve izreke i citate na svojim društvenim mrežama.

Za dobronamjernost, za vedru narav, za iskren osmijeh, za spremnost pomoći drugima - povelju „Dobri duh naše škole“ dobiva učiteljica Ana Rumeck.

Napisala: Lucija Bastalić, 7. d
Foto: iz privatnog albuma Ane Rumeck

Zahvala za 13 godina rada u našoj školi

Uvijek ćemo pamtiti dobrotu i toplinu učiteljice Ane

Tajland - država u jugoistočnoj Aziji

TAJLAND

Ljetni praznici moja su prilika da sa svojom obitelji posjetim daleke zemlje. Svake je godine riječ o novoj destinaciji. Ovdje donosim svoja dva najljepša putovanja. Nadam se brzom prestanku pandemije i novim putovanjima.

U kolovozu 2016. godine odabir je pao na Tajland. Put avionom trajao je 12 sati, a zatim mi se pred očima ukazao 22. po redu najveći grad na svijetu - Bangkok, glavni grad i najvažnija luka Tajlanda. Moja avantura trajala je pet dana. Bilo je prelijepo.

Prava umjetnička djela

Neophodan su dio svakog izletničkog programa u Tajlandu budistički hramovi koji privlače poglede i fasciniraju pa ih svakako vrijedi i vidjeti. Obišli smo Hram svitanja koji se nalazi na zapadnoj obali vrlo dugačke i prometne rijeke Chao Praya. Hram svitanja ili kako se zove u originalu Wat Arun smatra se najljepšim hramom Tajlanda, mjestom gdje se najviše ocrtava spoj različitih kultura. Bez obzira na naziv najbolje ga je promatrati u večernjim satima. Najbolje fotografije i pogledi nastaju na zalasku sunca, odnosno kada je sunce iza hrama jer tada „večernje sunce“ daje jedan poseban sjaj hramu. Jedan je od razloga zašto ljudi vole obilaziti ovaj hram, osim odličnih fotografija nakon zalaska sunca, fantastičan pogled na Kraljevsku

palaču, rijeku i Wat Po (Hram ležećeg Bude).

Najveće duhovno svetište

Posjetila sam Veliku palaču (Grand Palace) koja je od 1700. do 1900. bila kraljevska rezidencija. Tamo sam vidjela Hram smaragdnog Bude, najveće duhovno svetište u zemlji. Statua je dosta mala, visoka svega 66 centimetara, a zanimljivo je da ga nitko ne smije dotaknuti osim tajlandskog kralja i princa. Na ulazu u Veliku palaču stoje prodavači koji prodaju haljine, majice, široke hlače za sve one koji ulaze u palaču jer tamo nije dozvoljeno ući nepokrivenih ruku i nogu. Obavezno je izuvanje, a treba pripaziti i na to da tabane nikad ne okrenete prema slici Bude.

Divan odmor

S obitelji sam posjetila kinesku i indijsku četvrt gdje smo kušali kineske i indijske specijalitete te posjetili njihove dućane. Vidjeli smo veliki dio grada, šetali te gledali turističke atrakcije. Nakon posjeta Bangkoku odletjeli smo kratkim letom za otok Koh Samui. To je turistički otok. Tamo smo odsjeli u hotelu s predivnim pogledom na obalu. Obišli smo cijeli otok i puno toga. Bili smo na farmi slonova gdje smo kupali slonove, jahali ih, hranili. Posjetili smo i farmu zmija i škorpiona gdje smo obilazili i promatrali puno vrsta zmija i škorpiona. Neke od njih mogli smo držati, no ja sam se bojala pa nisam. Kupali smo se u oceanu koji je uvijek topao, otprilike 29 stupnjeva. Avioni su

iznad te plaže i tog dijela oceana znali letjeti dosta nisko što je bilo zanimljivo vidjeti. Sve skupa bio je to divan odmor.

Na otoku Koh Samui

Luda vožnja

U budističkim hramovima

GRAD U UJEDINJENIM ARAPSKIM EMIRATIMA

U lipnju 2019. godine putovala sam na sedmodnevni odmor u Dubai. Krenuli smo 20. lipnja iz Zračne luke dr. Franjo Tuđman u Zagrebu i putovali 6 sati do Međunarodne zračne luke Dubai. U zračnoj luci pokupili smo prtljagu te se taksijem ružičaste boje, predviđenim za vožnju žena, djece i obitelji, vozili do hotela. Djelatnici hotela bili su jako uljudni i susretljivi, a hotel je bio predivan, čist te ukrašen slikama vladara Dubaija i njegove obitelji. U hotelskom bazenu kupala sam se gotovo svaki dan.

Zanimljiva mjesta

Dubai je jako velik i bogat grad. Temperature su bile visoke, oko 40 stupnjeva. Grad je povezan metroom i njime smo se vozili svaki dan. Posjetili smo najveći trgovački centar na svijetu Dubai Mall, kraj kojega je i najveći neboder na svijetu Burj Khalifa. Visok je 828 metara. Tamo se nalazi ogroman akvarij za razgledavanje i

jako puno raznovrsnih trgovina. Burj Khalifa po noći svijetli, a fontane naprave glazbenu priredbu inspiriranu arapskim i svjetskim hitovima.

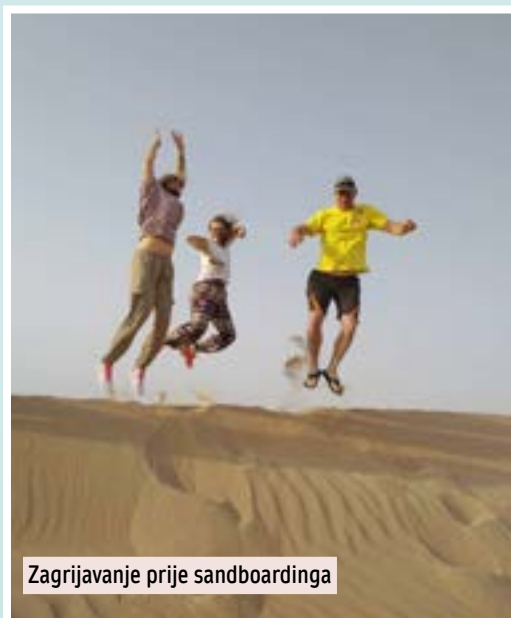
Prava pustolovina

Jedan dan odlučili smo se za Dubai Safari koji uključuje vožnju po dinama u pustinji te dolazak u oazu gdje se vidi kako žive beduini. Mama i ja smo tamo išle i na henna tetovaže koje su ispale jako lijepo. Probala sam tradicionalnu haljinu za žene koja se zove abaya. Tata i ja iskušali smo sandboarding, a to je kao surfanje/spuštanje daskom na pijesku. Bilo je jako zabavno. Jahali smo na devama i imali večeru uz trbušne plesače. Njihova hrana je jako začinjena i ljuta.

Kupali smo se na dvjema plažama, a jedna je bila kod poznatog luksuznog hotela Burj Al Arab Jumeirah. Plaže imaju javne tuševe i šetališta s divnim pogledom. Kući smo krenuli 27. lipnja.

Napisala i fotografirala:
Tara Nicole Bonačić, 8. a

Bilo mi je jako lijepo i ne bih to iskustvo mijenjala ni za što na svijetu.

Zagrijavanje prije sandboardinga

Opuštajući pogled

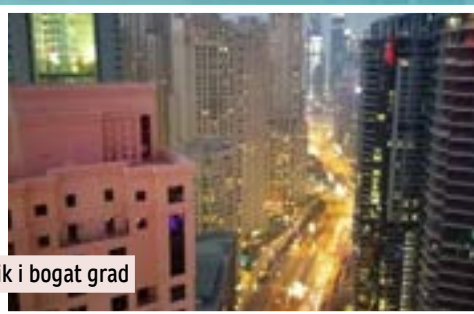
Jahanje na devama

U novoj haljini

Pogled na velik i bogat grad

Svaki dan na plaži

Budva - crnogorski Miami ili metropola turizma

Srednjovjekovni grad Budva jedna je od najposjećenijih destinacija u Crnoj Gori. Grad je star više od 2 500 godina što ga čini jednim od najstarijih naselja na Jadranskoj obali. Iako je riječ o malom gradu, Budva je najpopularnije odredište u cijeloj Crnoj Gori. Predstavlja centar crnogorskog turizma te mjesto intenzivnog noćnog života.

Sretna sam što sam imala priliku posjetiti Budvu. Ona je zasigurno najljepše mjesto koje sam do sada vidjela. Grad okružen morem i kilometarskim plažama. Grad koji živi noću.

Naša „Udruga žena“ Dinjevac organizirala je ovo putovanje. Ja, kao članica udruge, odlučila sam poći na taj put. Krenuli smo u večernjim satima ispred crkve u našem malenom mjestu Dinjevcu. Putovanje je bilo dugo, ali su nas zabavljali naši tamburaši pjevajući nam pa je i vrijeme brzo prošlo.

Ujutro smo stigli u Mostar, grad u Bosni i Hercegovini. Popili smo sok i kavu te uživali gledajući rijeku Neretvu. U poslijepodnevni satima napokon smo stigli u Budvu. Smjestili smo se u hotelu udaljenom nekoliko metara od mora. Naravno da smo brzo odjurili na kupanje. Plaže su bile krcate ljudima. Drugi smo dan otišli brodom na otok Sv. Stefan. Pročitala sam da taj otok predstavlja najluksuznije ljetovalište u Crnoj Gori i da je ujedno i jedno od najluksuznijih ljetovališta na Jadranskom moru. Tamo smo bili sami i uživali u suncu i mirisu soli.

Treći dan vozili smo se brodom, a navečer smo išli u grad. Tada sam shvatila što znači noćni život Budve. Sve je bilo prepuno mladih ljudi. Glazba je svirala u svakom kutku grada, a noćni izlazak iskoristili smo i za noćno kupanje.

Četvrti dan bio je određen za naš glavni nastup na trgu u Budvi. Cilj nam je bio predstaviti našu kulturnu baštinu kroz pjesmu i ples. Nastupili smo uz određenu dozu treme, no ubrzo smo shvatili da smo bili odlični. Upoznali smo puno mladih ljudi iz države Sjeverne Makedonije. Dogodila su se i neka veća prijateljstva.

Petog smo dana u poslijepodnevni satima krenuli prema našoj domovini. Tih pet dana je prebrzo prošlo. Shvatila sam da je ono što privlači ljude i dovodi ih u Budvu toplina sunca i mora, neponovljiva ljepota plaža u podnožju planina te njena kulturna i povijesna baština.

Budva mi je ostala u lijepom sjećanju na smijeh, prijateljstva i naše pustolovine.

Nadam se da ću jednog dana ponovno posjetiti taj grad u Crnoj Gori.

U predstavljanju svojih narodnih običaja

Na putu prema otoku Sv. Stefan

Crkva Santa Maria i njena raskošna unutrašnjost

Destinacije koje svakako treba posjetiti:

- Stari grad u Budvi - nalazi se na poluotoku u centru grada, a tu možete vidjeti uske kamene ulice i prolaze te šarmantne trgove.
- Citadela u Budvi - nalazi se u najjužnijem i najistaknutijem dijelu Starog grada. Tu se nalazi Pomorski muzej sa svojom impresivnom knjižnicom i različitim ugostiteljskim objektima.
- Crkva Santa Maria in Punta - jedna je od najstarijih građevina u Crnoj Gori. Crkva se trenutno koristi za umjetničke izložbe i koncerte klasične glazbe.
- Ostaci rimske vile iz 2. stoljeća nalaze se u samom centru Starog grada. Poznati su po divnim podnim mozaicima iz perioda rimske povijesti.
- Skulptura budvanske balerine - smatra se glavnim simbolom grada. Nalazi se uz obalu, odmah uz starogradske zidine. Mještani imaju razne legende o skulpturi, no svi se slažu u tome da trljanje skulpture donosi sreću.
- Mediteranska ulica - najživlja je ulica u Budvi. Tu se nalaze različite trgovine i prodavaonice, uključujući i one koje prodaju robu uvezenu iz Italije, Srbije i Turske.
- I za kraj - ne propustite buvljak! Nalazi se unutar gradskih zidina, a tu možete pronaći jedinstvene povijesne suvenire koje će vas uvijek podsjećati da ste jednom bili u Budvi.

Napisala i fotografirala: Lucija Bastalić, 7. d

Državno natjecanje

Izniman uspjeh školskog lista „Preradović“

Školski list „Preradović“ pozvan je na Državnu smotru LiDraNo. Prema izboru Jutarnjeg lista postao je drugoplasirani školski list u Hrvatskoj.

Iako je školska godina 2019./2020. bila posebno izazovna za sve, učenice-novinarke uspjele su pokazati kreativnost i umijeće u pisanju novinarskih tekstova.

Sudjelovanje na LiDraNu

U virovitičkom kazalištu 12. ožujka 2020. godine održana je Županijska smotra LiDraNo. Naša škola imala je predstavnike u svim kategorijama. Školski list „Preradović“ i literarni rad „Od klinke do frajerice“ Jane Koren predloženi su za Državnu smotru LiDraNo.

Prema vrednovanju prosudbenog povjerenstva Državne smotre LiDraNo, školski list „Preradović“ uvršten je među 15 najboljih školskih listova u Hrvatskoj te je odabran za državnu smotru koja se održala 30. rujna 2020. godine u online okruženju.

Neobičan LiDraNo na mreži održalo

je Prosudbeno povjerenstvo u čijem su sastavu bili Neven Kepeski, Marko Baus i Anita Šojat. Pohvalili su grafički dizajn lista, zanimljivu temu broja i kreativan poklon – ogrlicu od novinskog papira.

Gospodin Srećko Listeš je na kraju sve pozdravio i rekao da su časopisi predivni bez obzira na tešku situaciju. Žao mi je što ove godine nisam otputovala u prekrasan Primošten i doživjela LiDraNo u svom punom sjaju. Na velikom trudu čestitamo i našoj voditeljici Sanji Koletić.

Jutarnji list prepoznaje kvalitetu našeg školskog lista

Na četvrti izbor za najbolji školski list u Hrvatskoj u organizaciji Jutarnjeg lista, naš list osvojio je iznimno drugo mjesto.

O najboljim školskim listovima

odlučivao je žiri od osam članova redakcije koji su naš časopis smjestili na visoko drugo mjesto opisujući ga kao šareni spoj teen magazina OK i putopisa.

“Kod dijela listova koji se već godinama prijavljuju na naš natječaj primijetili smo znatan pomak u kvaliteti, kako u odabiru sadržaja, tako i u samoj obradi tema, i to nam je jako drago. Školski listovi i ove su nas godine razveselili nizom aktualnih tema, od ekologije, ženskih prava, štrajka u školama, do pandemije koronavirusa, koje obrađuju na način blizak svojim učenicima i njihovoj dobi. Vjerujemo da se i u brojevima koje smo ove godine pažljivo čitali nalaze neki naši budući kolege”, rekla je Lana Mindoljević, urednica magazina Like! Putovanja.

Napisala i fotografirala: Lana Mihaljević, bivša glavna urednica školskog lista „Preradović“

Priznanje Jutarnjeg lista za osvojeno drugo mjesto u kategoriji školskih listova

Lana Mihajević, bivša urednica lista

Nastup Helene Jakšić

Razgovor s Jakovom Čajkulićem, učenikom naše škole

Ponosim se prvim mjestom

Na ovogodišnjem Međunarodnom matematičkom natjecanju „Klokan bez granica” učenici naše škole pokazali su da su zaista izvrsni matematičari. Među 10% najboljih natjecatelja u Hrvatskoj plasiralo se čak šestero naših učenika: Lea Čor i Leon Crnac (2. r.), Petar Čajkulić (3. r.), Jakov Čajkulić, Patrik Novogradec i Fran Zvonar (6. i 7. r.)

„ Jakov Čajkulić je po drugi put test riješio 100% (prvi put ga je bez greške riješio u trećem razredu) i time u svojoj kategoriji ostvario prvo mjesto u Hrvatskoj.”

» Na kojim si natjecanjima do sada sudjelovao?

Sudjelovao sam u natjecanjima iz gotovo svih školskih predmeta: Matematike, Geografije, Povijesti, Kemije pa čak i Tjelesne i zdravstvene kulture. Naravno, sudjelovao sam na matematičkom natjecanju „Klokan bez granica” i ono mi je jedno od najdražih natjecanja.

» Kako si otkrio svoj talent za Matematiku i što ti je zanimljivo u tom predmetu?

Svoj talent za matematiku nisam otkrio, nego sam puno vježbao kako bih ga postigao. Kod matematike mi je zanimljivo to što se računa. Nema toliko učenja napamet, već se sve svodi na logično zaključivanje. Zato imam namjeru ići na još matematičkih natjecanja.

» Kakav je osjećaj biti najbolji u Hrvatskoj?

Jakov Čajkulić, učenik 8. e razreda

Ponosim se prvim mjestom iz matematičkog natjecanja „Klokan bez granica”. Drago mi je zbog ovog uspjeha. Bio sam zaista sretan i iznenađen rezultatom jer se, moram priznati, za ovo natjecanje baš i nisam previše pripremao. Obitelj, prijatelji i učitelji bili su zbilja oduševljeni mojim uspjehom. Svi su mi čestitali i veselili se mom uspjehu.

» Na koji način se inače pripremaš za natjecanja?

Za natjecanje se pripremam uz pomoć učitelja s kojima rješavam zadatke iz prošlogodišnjih ispita. Puno vježbam i odrađujem sve domaće zadatke koje mi učitelji zadaju. Volim dodatno raditi i pripremati se za natjecanje jer se jedino trudom i radom postižu rezultati.

» Namjeravaš li upisati matematičku gimnaziju?

Da, namjeravam upisati matematičku gimnaziju. Nadam se da ću i u srednjoj školi opravdati svoj rezultat. Zapravo, vjerujem da hoću.

Jakove, hvala ti na ovom razgovoru. Sigurna sam da će te i profesori u srednjoj školi prepoznati kao vrsnog matematičara. Svi ti želimo puno uspjeha u daljnjem školovanju.

Intervju vodila: Lana Pintar, 7. d
Foto: Lucija Bastalić, 7. d

Intervju s Patrikom Novogradcom, učenikom naše škole

Natjecanja su za učenike koji su spremni uložiti više truda

Patrik Novogradec učenik je 7. a razreda. Na Županijskom natjecanju iz matematike osvojio je prvo mjesto te ušao među 40 najboljih matematičara u državi.

Mentorica Milena Virovac i Patrik Novogradec

» **Možeš li reći da ti je Matematika omiljeni predmet?**

Matematika mi je, doista, omiljeni predmet. Zanimljiva je i dosta lagana, barem meni.

» **Pomaže li ti itko u rješavanju matematičkih zadataka ili sve uspiješ sam?**

Oko školskih zadataka ne trebam pomoć. Na dodatnu nastavu iz Matematike idem kako bih više naučio, a ne kako bih rješavao zadatke

predmeta? Kako se pripremaš za takva natjecanja?

Sudjelovao sam na natjecanju iz Geografije te sam prošle godine ostvario prvo mjesto na Županijskom natjecanju. Priprema za natjecanje iz Geografije nije ništa drugo osim učenja ili proširivanja školskog gradiva. Nije teška, ali traži dodatno vrijeme i trud.

» **Je li teško uskladiti školske obveze s dodatnim natjecanjima?**

Naravno da nije. Natjecanja su za učenike koji su spremni uložiti više truda. Kako mi nije problem učiti više za natjecanje, tako mi nije problem ni usvajati

školsko gradivo.

» **Tko ti je najveća podrška u radu?**

Što se tiče Matematike, najveća podrška mi je moja učiteljica Milena Virovac, koja ulaže puno truda u mene i s kojom odrađujem puno zadataka. Mislim da bez nje ne bih imao tako puno dobrih rezultata.

» **Imaš li svoje slobodno vrijeme i kako ga provodiš?**

Slobodnog vremena uvijek ima. Dosta svojeg slobodnog vremena provodim s tatom na gradilištu i pomažem mu u krovopokrivačkim i tesarskim radovima. Ti poslovi me zanimaju. Računalne igrice, koje zanimaju većinu mojih vršnjaka, meni baš i nisu zabavne. Više volim izaći van i igrati se sa svojim psom ili izrađivati kućice i slične stvari od drveta. Kada sam bio manji, puno vremena provodio sam slažući lego kocke.

» **I za kraj, kakvi su tvoji planovi za budućnost?**

Svakako mi je u planu završiti neku jaču srednju školu. Želio bih biti građevinski inženjer. Ako bi uvjeti dozvoljavali nešto više, volio bih završiti arhitekturu. Izabrat ću srednju školu čiji programi sadrže što više sati Matematike, Fizike i Tehničke kulture.

Hvala ti puno na ovome razgovoru. Čestitam tebi i tvojoj mentorici Mileni Virovac na uspjehu. Budi i dalje uporan u svome radu.

Intervju vodila:

Sara Ladušić-Hanzir, 8. e
Foto: Lucija Bastalić, 7. d

Patrik voli matematiku od svoje najranije dobi

“Matematika mi je zanimljiva i lagana”

koje znam. Kad vježbam za natjecanja, učiteljica je uvijek tu da mi pomogne oko zadataka koji su puno teži nego na redovnoj nastavi Matematike.

» **Osim natjecanja iz Matematike jesi li sudjelovao na natjecanjima iz drugih**

Županijska natjecanja

Biologija

Rea Sabljak s mentoricom Anom Ilenić Vampovac

Astronomija

Elena Smolek, Sara Ladušić-Hanzir i Tomislav Ban

Engleski jezik

Šimun Varga s mentorom Dominikom Galjarom

Geografija

Lorena, Jana, Fran, Karla, Dominik, Ivan, Jakov s mentoricama Valerijom Jakupec-Zvonar, Ivanom Mijok i Nives Tišljar

Hrvatski jezik

Tara Nicole, Julija, Ivan, Leona i mentorice Iva Brusac i Kristina Prtenjača

Kemija

Jakov Čajkulić i Ivan Rakitničan s mentoricom Snježanom Starčević-Lovreković

Matematika

Jakov, Patrik, Nela, Maks: mentorice Milena, Božica i Željka

Povijest

Ivan Rakitničan i mentorica Petra Presečan

ZNAŠ LI OVO?

Čitalačke, športske, školske i kreativne aktivnosti u vrijeme COVIDA 19- preporuke školske knjižničarke.

Mnogo se toga promijenilo od prošlogodišnjeg izdanja školskog lista. Sjedenje u klupama nije isto kao i prije, ne čuje se žamor u hodnicima, tiho se krećemo, svakidašnje druženje u školi neki od učenika zamijenili su školom na daljinu i učenjem pred računalom. Izdržat ćemo koliko treba jer znamo da će i to proći.

Kako vi provodite svoje slobodno vrijeme? Čitate li, pišete, vježbate ili se prepuštate društvenim mrežama? Tko vam krade vrijeme i pažnju? Znete li da su ekrani postali najveći kradljivci vremena i pažnje? Ako imenicu „vrijeme“ zamijenimo imenicom „život“, razmislite... Krade li vam netko život?

ŠTO VAM PREDLAŽEM?

Postoje mnoge aktivnosti kojima se možeš zabaviti u vrijeme izolacije ili u svoje slobodno vrijeme. Tada se rađaju dobre ideje i razvija se tvoja kreativnost.

1. ČITANJE

- zabavno i korisno

Tko je pročitao knjigu Zaljubljen do ušiju književnika Mire Gavrana? Glavni lik je zaljubljeni Mario koji se s roditeljima seli u Zagreb. No, Marija osim zaljubljenosti muče i druge brige pa tako i svađa njegovih roditelja te ima bitan zadatak, a to je pomiriti svoje roditelje.

U romanu Zorana Pongračića, Gumi- gumi, Marina se vraća kući iz bolnice gdje joj nakon kemoterapije opada kosa pa se zbog toga ne želi susresti sa svojim prijateljima. Koliko će vremena proći i hoće li Marina smoci hrabrosti vratiti se životu kakav je prije živjela?

Jedan od romana koji nam pokazuje vrijednost života govori o dječaku deformiranog lica zbog čega nije išao u školu sve do petog razreda. Auggie je zapravo običan dječak s neobičnim licem. Može li uvjeriti razredne prijatelje da se ispod lica koje skriva ispod kacige krije divna duša željna ljubavi i prijatelja? Roman se zove Čudo, književnice R.J.Palacio.

KAKO POČETI ČITATI?

- izaberi knjigu za čitanje koja ti se sviđa na prvu, možeš izabrati i ove tri gore, nećeš pogriješiti,
- odaberi ugodno mjesto za čitanje,
- odredi vrijeme kada ćeš čitati,
- odredi koliko stranica želiš pročitati tijekom dana (bolje stavi manje pa ćeš biti ponosan kad pročitaš više),
- ukloni sve što ti ometa pozornost: isključi mobitel, televizor, laptop...,
- istražuj knjige, pitaj za preporuku prijatelja/icu, knjižničarku ili učitelja,
- čitaj s olovkom u ruci i vodi bilješke,
- prepričaj odlomak ili radnju romana radi lakšeg pamćenja (ako je lektira u pitanju),
- stvori ugodnu atmosferu (iscijedi sok od povrća, skuhaj čaj, napravi omiljeni napitak i uživaj u čitanju).

„Djeca koja čitaju postaju ljudi koji misle“

2. KREATIVNI IZUMI

Znate li da su djeca izmislila trampolin, rukavice bez prstiju, sladoled na štapiću, grijače za uši? Prvi trampolin dugujemo 16-godišnjem Georgeu Nissenu koji je ideju dobio davne 1930. godine kad je u cirkusu vidio pad akrobata s trapeza u zaštitnu mrežu. George, koji je obožavao akrobacije, a i sam se bavio gimnastikom, pomislio je kako bi bilo izvrsno da može odskočiti iz mreže i opet doskočiti natrag. Garažu svojih roditelja pretvorio je u radionicu iz koje je izašao prvi prototip trampolina. Zanimljiva je priča o sladoledu na štapiću. Dogodilo se to 11-godišnjem Amerikancu. U žurbi je zaboravio popiti svoj sok koji je miješao štapićem. Bila je zima, sok je ostao na terasi preko noći te se zamrznuo. Idućeg jutra dječak je pronašao svoj smrznuti sok na štapiću. (Modra lasta 5/2020.) Na koje sve načine možeš i ti iskoristiti svoje slobodno vrijeme i nešto izmisliti? Ili bar zamisliti?

3. ŠPORT, PUSTOLOVINE I ISTRAŽIVANJE PRIRODE

U Modroj lasti (1/2019.) našla sam članak „Od otoka do otoka, zbog Roka“ u kojem Domagoj Jakopović Ribafish opisuje svoj pothvat u kojem je odlučio plivanjem povezati sve dalmatinske otoke i promovirati ljepotu naših otoka, prirode te dizati svijest o zaštiti prirode u spomen na svoga sina Roka. Na pitanje kako kvalitetnije provoditi slobodno vrijeme Domagoj kaže:

- u društvu prijatelja i roditelja,
- istraživanju,
- u pustolovinama,
- u prirodi,
- u športu,
- uz mnogo, mnogo razgovora.

„Zabavljajte se više s ljudima, a manje s ekranima. Putujte, istražujte svijet oko sebe, upoznajte svoju domovinu da biste više voljeli svijet!“ -

Domagoj Jakopović Ribafish

4. UČENJE

Uvijek postoji način da iskoristiš dan i nešto naučiš. Bitno je da se dobro organiziraš i da ne posustaneš.

Nikad ne ostavljaj za sutra ono što možeš napraviti danas. Odgađanje donosi privremeno olakšanje, a „bubanje“ noć prije ispita samo će te dodatno iscrpiti.

KAKO SE ORGANIZIRATI U UČENJU?

RUTINA POMAŽE U UČENJU - radite zadatke u isto ili približno vrijeme. Najbolje vrijeme učenja je prije podne od 9 do 11 sati, a poslijepodne od 16 do 18 sati. Bitno je da učiš svaki dan i da uhvatiš rutinu.

KONCENTRACIJA POMAŽE U UČENJU

- najbolja stvar u zadržavanju koncentracije je ne gledati u mobitel, poruke, računalo i sl. Nekima pomaže tišina tijekom učenja, a nekima tiha glazba. Otkrij što tebi odgovara kako bi ti učenje bilo bolje.

PLAN UČENJA - najprije uči one školske predmete koji te više zanimaju. Zatim nastavi s težim. Svaki dan uči sve predmete. Kad završiš obavezu, stavi kvačicu da je gotovo. Važno je imati pauze tijekom učenja.

Dajem vam metode kako možete učiti, a da ne izgubite koncentraciju. Izrazito je bitno ne trošiti pauzu na igrice, TV ili mobitel jer ćeš izgubiti koncentraciju i trebat će ti duže vrijeme da se privikneš na učenje.

1. Metoda podcrtavanja- tehnika tri boje

Uzmeš tri markera u tri različite boje. Odredi što označava pojedina boja.

- Plavom označi kontekst ili o čemu se u tekstu radi.
- Žutom označi što je u tekstu važno.
- Crvenom bojom označi teške pojmove, teške riječi, definicije-ono što ne možeš nikako zapamtiti.

2. Ispričaj nekome ono što si naučio/la

Kad nekome ispričaš što znaš, još si jednom ponovio gradivo. Ako nemaš kome ispričati, uzmi mobitel i snimi se kako objašnjavaš. Možeš se preslušavati do mile volje i dati si ocjenu.

3. Učenje hodanjem

Ima učenika koji bolje pamte kad hodaju. Uzmu bilježnicu u ruke i hodajući ponavljaju. Možeš hodati i pričati te zamisliti da si predavač ili učitelj.

Učenje ne mora biti mučenje ako mu pristupiš kao igri i zabavi. Znaš li koja je najbolja osobina u učenju?

UPORNOST!

Poštuj svoje vrijeme za učenje i ne troši ga na nešto drugo.

Ksenija Grudić-Kukavica, knjižničarka

Nova lektirna djela za naše učenike

POVIJESNI PREGLED RAZVOJA KNJIGE I DIGITALNE TEHNOLOGIJE

320. pr. n. e. – Aleksandrijska knjižnica

8. pr. n. e. – Izum papira i tehnologije proizvodnje

1445. – Johannes Gutenberg (tiskarski stroj)

1923. – časopis „Time Magazine“

1939. – prva demonstracija televizije na svjetskom sajmu u New Yorku

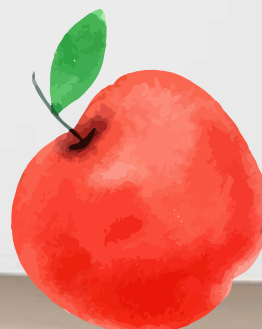
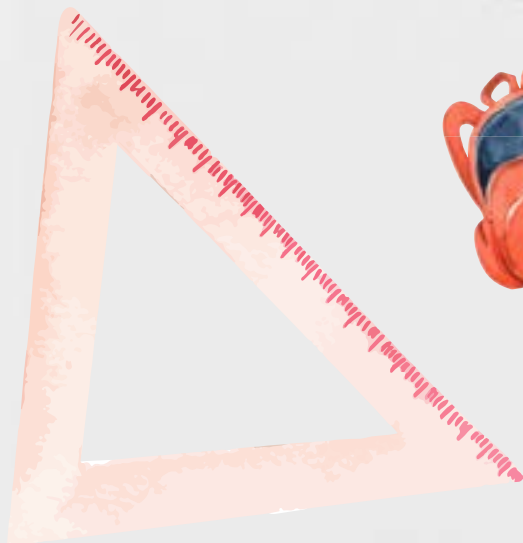
1980.-ih godina – CD, CNN, MTV

1991. – World Wide Web

1998. – Google

2000.-ih godina – Facebook, Youtube, Twitter

2011. – mobilni telefoni postaju glavno sredstvo u komunikaciji, razmjeni i izmjeni

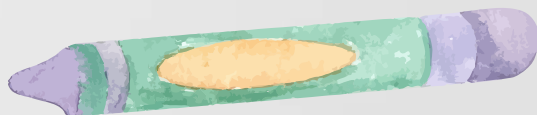
10 KNJIGA KOJE VRIJEDI PROČITATI

1. Zaljubljen do ušiju, **Miro Gavran**
2. Sasvim sam popubertetio, **Sanja Pilić**
3. Dnevnik Pauline P., **Sanja Polak**
4. Čudo, **J.C. Palacio**
5. Gregovi dnevnici, **Jeff Kinney**
6. Zamijenjena, **Amanda Hocking**
7. Tom Gates-svi nastavci, **L.Pichon**
8. Greška u našim zvijezdama, **John Green**
9. Djedov tajni div, **D. Litchfield**
10. Svjetlo na pamučnoj stijeni, **D. Litchfield**

Pažljivo birajte što čitate, s kim provodite vrijeme te kako ga trošite. Iznijela sam neke aktivnosti koje vam mogu pomoći kako biste korisno iskoristili svoje vrijeme.

Danas smo svakodnevno bombardirani informacijama koje direktno utječu na naše mentalno zdravlje. Multitasking (kad radiš više stvari istovremeno), loše donošenje odluka, gubitak koncentracije, rastresenost/ometanje, premorenost samo su neke od posljedica preopterećenosti informacijama.

Zato je važno umiriti um, pročitati knjigu, kretati se, biti u prirodi, vježbati... Raditi ono što volite. Toliko je toga što možete naučiti i postati bolji ljudi, a jedan od načina je da čitate jer knjige su hladni, ali pouzdani prijatelji.

CORONA SCHOOL

Hello, how are you all doing? Don't answer that, I can't hear you. But what I'm pretty sure everyone heard about, and experienced: is online learning during the coronavirus pandemic.

It started in March, and at first I was pretty skeptical about it; what was going to happen? How was this going to work? My grades did better during online learning, but if I'm going to be honest with you, it's because I could simply google the answers. Of course, you can do that in real school as well, but you'll most likely get caught.

In terms of actual learning, I did not do that. And I admit that I'm learning better while real school is in session; well, some subjects at least. P.E. is not something that is hard to learn during online classes; mainly because you can just shake your phone up and down for it to register steps if you have a step tracking app for it. Don't ask how I know.

During online school, it didn't really feel like school, if that makes sense. It more felt as a vacation with some work to do; not many tests, no verbal questioning, etc. You just had to write something in Word every week, sign it and turn it in. Or just copy and paste from Wikipedia.

We're doing honesty right now, so I'm going to say it: I like online school a whole lot more than real school.

Sure, it wasn't like I could actually learn anything; but as for grades, it went really well. In my opinion, online school was way easier and safer. I didn't actually have to get out of bed to do any work, I didn't have to get up at five AM in order to get ready, I didn't have to stare at a board for hours at a time and be expected to stay perfectly still and not stutter during presentations. And, if I actually tried, I could have learned everything we were taught during online school, but like I said, I took it more as a kind of vacation rather than school. But then again, I take everything as a vacation.

Of course, this wasn't the same for everyone. A lot of other students had difficulties learning through online school; I know some kids who didn't remember anything at all. I definitely know that it was way harder for some students than it was for me, and I know that it's important we get education instead of just googling the answer.

I did not like the way teachers gave way more work than usual. It really made everything feel overwhelming. I know a lot of kids felt that way as well, and I don't blame them, because I did too.

In the future, if we go back to online school I will be happier than I am with real school. Mainly because I don't have to wake up at 5 AM and sit on a chair for hours, but you know, there's other reasons as well. However, I won't really learn anything during online school.

Education is important, kids. Don't just copy and paste off wikipedia. Remove the links first.

Written by: Laura Dunder 7. c

LANGUAGE

PANCAKE DAY

Pancake Day (Shrove Tuesday) is a special day celebrated in many countries all over the world but it's mostly celebrated in the UK, Ireland, Australia and Canada. On this day, people eat pancakes (thin, flat cakes and others). Pancake Day is always celebrated on Tuesday in February or March. It's the day before Ash Wednesday, the start of Lent (period of 40 days before Easter). This year we've celebrated Pancake Day on 25th February. Teachers in our school decided to treat our „little“ 2nd graders with pancakes. They went to the school canteen and ate all delicious pancakes that were made by our amazing cooks. They've also shared their opinions with us. Irena said that pancakes were very delicious and Jakov wrote The Pancake song:

*„Beat two eggs,
Pour some milk,
Add some flour
And mix, mix, mix.
Toss it high from the pan,
Catch pancakes if you can.
Put some chocolate, jam or honey,
Eat them hot, yummy, yummy, yummy.“*

Teachers and pupils enjoyed the Pancake Day so they thanked our cooks on perfectly prepared sweets. I think we should have pancakes more often in our school canteen but we need to be thankful for things we get.

It's always fun in the school kitchen

FOCUS

Written by: Leona Husic, 8. d

27. VELJAČE - MEĐUNARODNI DAN POLARNIH MEDVJEDA

HOĆE LI POLARNI MEDO PREŽIVJETI?

Učenici 6. e razrednog odjela, zajedno sa svojom učiteljicom Nives Tišljar, obilježili su Međunarodni dan polarnih medvjeda.

Polarni medvjedi treće su najveće kopnene zvijeri na svijetu. Imaju bijelo krzno koje često dobije žućkastu do blijedo smeđu boju. Prilagodili su se svojoj okolini bijelim krznom. Žive na područjima oko Sjevernog pola, najviše uz obale. Vole led i prilagodili su se hladnoći na Arktiku. Za dodatnu zaštitu od hladnoće imaju sloj masnoće širine 10 centimetara. Mogu plivati i više od deset kilometara na sat, a to im omogućava dobar lov. U vodi mogu roniti i do dvije minute. Hrane se najviše tuljanom kojeg sami love. Početkom jeseni hrane se uginulim kitovima i morževima koje pronalaze na obalama, a ljeti se hrane bobicama i pokojim glodavcem. Počinju se razmnožavati početkom proljeća odnosno u travnju. Ženka može imati mlade jednom u tri godine. Mladunci se rađaju slijepi i gluhi s nježnim krznom. Ženka okoti do četiri mladunca. Tijekom prva dva mjeseca koja provode s majkom dosegnu težinu od 10 do 15 kilograma, a krzno im je sve gušće. U ta dva mjeseca majka ih uči loviti hranu i brinuti se za sebe.

Ugroženi zbog zatopljenja

Polarni medvjed simbol je klimatskih promjena. Stalni je stanovnik Arktika - područja koje je najugroženije globalnim zagrijavanjem. Iako nema prirodnog neprijatelja, klimatske promjene velika su mu prijetnja zbog topljenja leda koji je njegovo ključno stanište. Smrznuti ocean i beskonačne ledene pustinje nestaju, a okoliš za preživljavanje brzo se

mijenja. Znanstvenici tvrde da bi polarni medvjedi mogli nestati do 2100. godine jer će se po njihovim istraživanjima led na Arktiku do tada otopiti. Upozoravaju i na drastičan porast broja mladunaca koji umiru. Globalno zatopljenje nastalo je zbog klimatskih promjena koje su nastale onečišćavanjem ozona. Ozon koji štiti Zemljinu koru od Sunca oštetio se i sada Sunce bolje dopire do Zemljine kore. Procjenjuje se da je od 1990. godine globalna temperatura viša za 0,75°C.

Možemo li ih spasiti?

Znanstvenici će morati u sljedećih 50 godina smisliti rješenje na koji način spriječiti izumiranje polarnih medvjeda. Isto tako će morati utjecati na promjenu svijesti ljudi u očuvanju istih. Izu miranje polarnih medvjeda može se spriječiti našom brigom o okolišu jer je u protivnom vrlo moguće da polarni medvjedi, ali i druge vrste, izumru zbog naše nemarnosti prema prirodi.

Zato se uključite u akciju spašavanja okoliša kao što su učinili i učenici naše škole. S učiteljem Davorom Jendrašićem pronašli su hrpu papira, plastike, boca, čak i nekih neobičnih predmeta te sakupili tri vreće smeća. Mladi čuvari prirode i njihova učiteljica Slavica Bartolić imali su i pune ruke posla. Zajedničkim snagama počupali su korov, okopali biljke, posadili lukovice i nahranili ribice u našem lijepom jezercu. Velika pohvala vrijednim učenicima!

Malim koracima poboljšajmo život u našoj zajednici, a istovremeno djelujmo i globalno.

Napisala: Ivana Sesvečan, 7. d

Foto: Lucija Bastalić, 7. d

JESTE LI ZNALI?

- » ... da je bijeli medvjed sisavac?
- » ... da su tek rođeni medvjedići teški od 450 do 800 grama?
- » ... da je dug od 1,80 do 2,60 m?
- » ... da je visok od 1,30 do 1,60 m?
- » ... da su fantastični trkači – na kratkim udaljenostima i do 60 km/h?
- » ... da su fantastični penjači?
- » ... da su mu glavni plijen tuljani?
- » ... da imaju mnogo bolju sposobnost orijentacije u odnosu na ljude?
- » ... da mu njegovo krzno i fiziološke sposobnosti pomažu podnijeti temperaturu i do -50 Celzijevih stupnjeva?
- » ... da žive oko dvadeset godina?

“Klimatske promjene i globalno zagrijavanje uništavaju prirodna staništa ove 600 000 godina stare životinjske vrste.”

Vrijedni učenici

Čistimo i uređujemo okoliš škole

Mladi čuvari prirode

Pitamo i tražimo odgovore

U kutiju pitanja ubacivali smo svoje školske i obiteljske probleme, nesuglasice s prijateljima te svoje osjećaje. Pitanja su anonimna, a cilj je da se osjećamo bolje. U traženju odgovora pomogla nam je naša psihologinja Sanja Jergović-Lesić.

» Iz godine u muči me isti problem, a to su prijatelji. Imam prijatelje, ali ne mogu niti jednog nazvati pravim prijateljem. Mnoge su me tzv. prijateljice povrijedile. Baš kada pomislim da sam našla osobu od povjerenja, ispostavi se da je ona svima ispričala moju tajnu ili me ogovarala drugoj osobi. Kako da znam tko mi je pravi prijatelj?

Sedmašica

Draga sedmašice, jedan od meni lijepih citata prijateljstva kaže: „Prijatelj je onaj koji te poznaje kakav stvarno jesi, shvaća što si prošao, prihvaća što si postao i još uvijek ti dopušta da rasteš.“ (William Shakespeare)
Naći pravog prijatelja nije jednostavno,

niti to možemo ubrzati ni isforsirati. Neki nađu dobre prijatelje na fakultetu, neki na poslu, a neki u školi. Neka prijateljstva opstanu, a neka ne. Moj savjet je da više vremena uložiš u druženje s ljudima koji ti odgovaraju, a da drugima daš priliku. Nikada ne znaš kada i gdje ćeš upoznati nekog novog. Ako u razredu ne možeš naći ni s kim zajednički jezik, upiši neku izvanškolsku aktivnost koja te privlači. Tu već postoji velika vjerojatnost da s nekim imaš neku zajedničku temu – sklonost toj aktivnosti. Na taj način širit ćeš svoj krug poznanika. Ulagati u neke odnose u kojima se ne osjećamo ugodno nema smisla.

Bolje je posvetiti se traženju osobe s kojom ćemo imati slične interese, dijeliti iste poglede na svijet, tko će nas prihvaćati takve kakvi jesmo. Takvu osobu nije lako pronaći, ona se jednostavno dogodi, a kad se dogodi, takav odnos treba negovati.

Sa svima s kojima ne ostvarimo taj dublji kontakt baziran na temelju naše sličnosti, prijateljstva će vjerojatno biti površnija. Ali činjenica je da nisu sva prijateljstva duboka i da ne moraju biti takva. Duboka će biti samo s vrlo malim brojem ljudi, jednom do dvije osobe. Stoga budi strpljiva. Pravo prijateljstvo dogodit ćeš se kad se najmanje budeš nadala.

» *Učenica sam petoga razreda. Za mene je to velika promjena jer je sve drugačije nego u nižim razredima. Sve je puno teže. Puno je učitelja i predmeta, a neki učitelji su jako strogi. Bojim se da neću uspjeti naučiti novo gradivo i da će mi uspjeh na kraju godine biti loš. Što napraviti da se to ne dogodi? I kako se bolje uklopiti u novi razred?*

Pred djecom koja kreću u peti razred nalaze se brojne promjene: od broja učitelja, novih predmeta do novih

prijatelja. U našoj školi veliki dio učenika dolazi u školu iz područnih škola, manjih sredina gdje je broj učenika od 1. do 4. razreda bio znatno manji nego sad u matičnoj školi. Tako se nastoji postići raznolikost razrednih odjela, ali i razvijati umijeće prilagodbe novom okruženju. To treba iskoristiti kao priliku za upoznavanje novih prijatelja, ali i daljnje druženje i s dosadašnjim prijateljima koji možda sada više nisu dio istog razrednog odjela. Zidovi učionice nisu nikakva prepreka prijateljstvima koje treba negovati.

Dolaskom u 5. razred proširuje se i broj predmeta s kojima se do sada niste susreli. Obaveze su značajno veće te zahtijevaju više vremena. Tu se još dopunjuju i izborni predmeti i izvanastavne aktivnosti pa ostaje malo slobodnog vremena. Pravilnim izborom dodatnih aktivnosti i organizacijom vremena uspjeh ćete savladati sve nove obaveze.

» *Kako prići curi koja mi se sviđa? Ona je godinu dana mlađa od mene. U školi se susrećemo pod odmorima. Pričamo, ali je sve na prijateljskom odnosu. Ja bih htio da je drugačije, ali ne znam što ona misli o tome. Tačnije, bojim se da bih mogao upropastiti i ovaj prijateljski odnos ako joj nešto spomenem. Znam da voli pametne dečke, a za sebe nisam baš siguran da spadam u tu grupu.*

Muke jednog osmaša

Dragi osmašu, nažalost nema pisanog recepta koji vrijedni za sve jednako. Različiti su načini kako je moguće približiti se curi koja ti se sviđa, a ovisi o nizu različitih okolnosti u kojima se nalaziš. Ono što je najbitnije je da budeš prirodan, onakav kakav zaista jesi, ali opet da curi, koja ti se sviđa, pokažeš najbolju verziju sebe. Budi jednostavan. Cure u početku vole dečke koji su „prave face“ i glavni u društvu, no za sebe ipak biraju prirodne dečke koji

im pridaju pažnju, trude se oko njih osobno, pokazuju koliko im se sviđaju. Ako se tako budeš ponašao, uspjeh je zagarantiran.

» ***Moj problem je taj što mi nedostaje motivacije za učenje. Inače sam dosadašnjih šest razreda prošla odličnim uspjehom, ali zbog nastave na daljinu izazvane ovom pandemijom, ne mogu se više natjerati na redovito učenje. Popustila sam još u četvrtom mjesecu. Sve što naučim, jako brzo zaboravim. Kako se vratiti na staro? Pomozite!!!***

Kako poboljšati motivaciju za učenje koja je često izazovna, posebno u situacijama koje su izvanredne i u kojima se izgubi svakodnevna rutina za učenje? Važno je potaknuti interes za gradivom i praćenjem programa. Npr. kada pogledaš raspored za današnji dan, možeš napisati neke ciljeve učenja ili popis zadataka. Nakon svakog izvršenog zadatka, staviš kvačice kada je odrađen. Vrlo je bitna i kreativnost u učenju. Kroz različite zagovetke, rebuse, mentalne ili umne mape, asocijacije s pojmovima i sl., razvijaju se i osjećaju ugodne emocije koje onda poboljšavaju kognitivnu aktivnost, olakšavaju pamćenje i daju dodatnu energiju.

Važna je i dobra suradnja s učiteljima i uključenost roditelja. Tu su i vršnjaci čije je prisustvo i održavanje kontakta, makar i virtualno, vrlo bitno, a može se iskoristiti u svrhu rješavanja školskih zadataka i razmjene iskustava. Na takav način i motivacija za učenje i ostvarivanje školskih ciljeva bit će korisna i uspješna.

» ***Imam dva pitanja. Što uopće znači naziv Škola za život? U kojoj mjeri će Covid-19 utjecati na moje školovanje? Škola mi je važna, važno mi je što ću dalje upisati i što ću raditi u svojem životu. Stoga me brine činjenica da zbog nastave na daljinu koja se već odvija i koja bi se mogla ponovno odviti, neću steći kvalitetno znanje.***

„Škola za život” naziv je eksperimentalnog programa čiji je nositelj Ministarstvo znanosti i

obrazovanja, a čiji su ciljevi razvoj kompetencija potrebnih u 21. stoljeću, jednake prilike za sve učenike te cjeloviti razvoj učenika. Učenike se želi učiti na zanimljiv način, uz smislenije i korisnije sadržaje uz puno manje učenja napamet, a puno više učenja kako riješiti problem. Učenike se tijekom poučavanja potiče na suradnju. Veći broj aktivnosti organizira se u obliku grupnog rada. Potiče se da učenici vrednuju svoj rad i rad drugih učenika: procjenjuju kako su riješili zadatak, što su napravili dobro, a što bi mogli poboljšati. Uključivanje učenika u proces vrednovanja pomaže učenicima da bolje upravljaju vlastitim učenjem, da razumiju kako (najbolje) uče i što mogu učiniti kako bi bili uspješniji.

Za odgovor na drugo pitanje u tijeku su razna ispitivanja koja će nam dati konačni odgovor jednom kad sve ovo završi. Trenutna ispitivanja pokazuju da učinak pandemije još nije u potpunosti poznat, no nastava na daljinu najbolja je opcija zamjene „face to face”. Različiti su faktori koji utječu na stjecanje znanja. Redovito praćenje nastavnih sadržaja, izvršavanje zadataka, uključivanje u razne projekte, pronalaženje dodatnih sadržaja na različitim platformama koja su povezana s nastavnim gradivom. Uz motivaciju i kreativnost tvoj uspjeh bit će zagarantiran, a samim time i kvaliteta znanja kojom ćeš moći upisati željenu školu.

Sanja Jergović-Lesić, psihologinja

Iva Đakić, 3. a

ŠUMSKI PRIJATELJI

Svaki dan su se medo, jež i vjeverica sastajali kod velike šumske gljive. Pričali su o sakupljanju hrane. Medo i jež sakupljali su jabuke, a vjeverica orašaste plodove. Nadali su se da su sakupili dosta hrane za zimu. Kada su sve nekoliko puta provjerili kako bi se uvjerali da je sve spremno za dugu zimu, otišli su se igrati. Najdraža igra im je igra skrivača.

Renato Vuk, 2. razred PŠ Velika Črešnjevica

JEŽ I CRVIĆ

Bio jednom jedan jež koji je šetao šumom. Kad je sreo crvića, jež ga je pitao može li dobiti malo jabuke. Crv je rekao da može samo ako ju sa svojim bodljama ponese na leđima u dubok hlad. Zajedno su ju skupa pojeli.

Gabriela Tudić, 2. razred PŠ Velika Črešnjevica

Leona Hustić, 8. d

OSMIJEH KOJI OHRABRUJE

Kad sam čuo temu zadaće, odmah sam pomislio na svog tatu. Njegov me osmijeh uvijek ohrabri. Kad sam tužan, on mi popravi raspoloženje.

Moj tata je kao stijena. Čvrst je i jako jak. Kosa mu je crna kao ugljen, a oči plave kao more. Mršav je i visok. Voli košarku i igra ju. Uvijek je smiren i pomaže mi ako trebam pomoć. Sve mi pušta i daje. Kad sam tužan, uvijek mu kažem koji je problem. Zatim me ohrabri i sve je odlično. Moj tata i ja obožavamo zajedno igrati igrice. Najbolje je kad zajedno pobijedimo. On jako voli gledati serije i filmove. Svaku subotu ujutro zajedno gledamo neku seriju. On je također jako dobar majstor. Uvijek popravi sve što se strga. Zajedno se vozimo u autu jako brzo pa je mama ljuta i viče na tatu.

Ja svog tatu jako volim i on jako voli mene. Uvijek mi je na raspolaganju i jako je dobar. Zato ga jako volim.

Matija Bartolić, 5. a

Elena Brdar, 3. r. PŠ Stari Gradac

NEOBIČNO PUTOVANJE

Jednog smo dana u školi na satu hrvatskoga učili o budućnosti. Učiteljica nam je zadala jedan jako čudan zadatak, gotovo nemoguć. Zadala je da istražimo školu u 3333. g.

Kad je učiteljica to rekla, pomislila sam: „Kako ću to napraviti?“ Cijeli sam dan razmišljala samo o tom zadatku. Kad je škola završila, krenula sam kući razmišljajući, kad u jednom trenu čujem jaki udarac u uličici pored. Bila sam previše znatiželjna i morala sam vidjeti što je to. Kad sam došla do uličice i pogledala, vidjela sam nešto što mi je na prvi pogled izgledalo kao veliki ormar, ali kad sam došla bliže, na vratima tog „ormara“ pisalo je: „Vremenski stroj Pipi Duge Čarape 3000“. Čim sam to pročitala, upalila mi se žaruljica iznad glave. Spustila sam torbu i ušla unutra kako bih malo pronjuškala. Unutra je bilo mnogo šarenih i svijetlećih gumbića, ali jedan je bio malo drugačiji i veći. Kada sam pogledala taj gumb, na njemu je pisalo 2020. g. Shvatila sam da je zadnja osoba, koja je bila u vremenskom stroju, došla ovamo iz tog vremena. Provirila sam van da vidim ima li koga, zgrabila torbicu, na gumb napisala 3333. g. i krenula. Bila je to veoma brza vožnja i zabavna. Kad sam pritisnula gumb za kretanje, počelo je odbrojavanje u minus: „Deset, devet, osam, sedam“, a kad je došlo do nule, kao da sam se počela jako brzo okretati. I napokon sam stigla. Čim sam izašla iz vremenskog stroja, ispred mene je bila škola. Znala sam da je to bila škola jer je iznad ulaza velikim slovima pisalo: „Školčec“. Znam, malo neobično

zvuči, ali sam pretpostavila da je to škola, a ispostavilo se da i je. Kad sam ušla unutra, vidjela sam mnogo djece. Svi su izgledali kao normalna djeca, samo što su bili obučeni u astronautska odijela šarenih boja i nisu hodali nego su se vozili na letećim daskama za surfanje. A profesori su bili leteći roboti. Znam, jako čudno! U jednom trenu sam začula jako glasan zvuk zvona, ali nije zvučao kao naše zvono u 2020., nego je zvučalo kao policijska sirena. Kada sam začula zvono, brzo sam utrčala u prvu učionicu u koju sam stigla. Ali u ovoj školi nisi išao od prvog do osmog razreda, nego od osmog do prvog. Učio si prvo gradivo osmog razreda, a tek na kraju gradivo prvog razreda. Ja sam baš ušla u učionicu šestog razreda, i to u 6. žnj razredni odjel. Nisu imali normalna imena razreda nego neobična. Taman sam došla na sat povijesti. Jako me zanimalo kako izgleda njihov sat povijesti. Učitelj se zvao Tomek Jožica. Počeo je sat i učitelj kaže: „Danas ćemo početi s novim gradivom. U današnjoj lekciji ćemo pričati o virusu koji se pojavio 2020., a virus se zvao koronavirus ili COVID - 19.“ Ja sam se samo smješkala zato jer sam sve znala. Taman nam je danas razrednica rekla kako ćemo imati online nastavu zbog virusa. Došao je i kraj dana. Požurila sam se do Vremenskog stroja Pipi Duge Čarape 3000 kako bih došla doma, da se mama ne bi zabrinula.

Vratila sam se kući, mama me zagrlila i pitala kako mi je bilo u školi. Ja sam potihlo rekla: „Bilo je nevjerojatno.“

Vera Špiranec, 7. b

ZAIGRANI PRIJATELJI

Zaigrani prijatelji medo i vjeverica šetali su šumskim puteljkom. Kraj puta ugledali su malenu crvenu gljivu. Ona ih je pitala kamo idu. Rekli su da idu ježu na ručak. Pitala ih je može li s njima. Rekli su joj da može. Tako su svi troje pošli ježu na ručak.

Rafael Tudić,
2. razred PŠ Velika Črešnjevica

JESENSKE SLIČICE

Prirodom jesen šara,
donijela je puno dara.
Lišće je obojila,
košare plodovima napunila.
Kukuruze pozlatila,
žuto sunce ispratila.
Djecu razveselila,
na vruće kestene namamila.
Tužnim cvrkutom ptica,
oprostila se lastavica.

Leo Tratnjak,
3. razred PŠ Grabrovnica

JESEN

Vidim lišće kako pada,
vjetar što ga nosi.
I sto boja
koje utihnule su
u rosi.
Čujem kapi kiše
kako padaju na
oluk kuće moje.
O, jeseni!
Kako
lijepo pružaš
čari svoje.

Lara Crnčić, 8. d

SAMO JE JEDAN LUKA

Luka je moj brat. Uvijek mi pomaže oko domaće zadaće. Nekađ igramo društvene igre i uvijek me zadirkuje.

On je visok kao neboder. Nekađ je igrao košarku. Vitak je, ali ne jede malo. Ima velike ruke i duge noge. Meni to ne smeta, za mene je savršen. Lukin osmijeh me uvijek razveseli jer se rijetko smije. Osmijeh mu je sjajan kao zlato i bijel kao snijeg. Njegov osmijeh me uvijek inspirira da budem sretan. Rijetko se smije na moje šale. Voli se družiti s obitelji više nego s prijateljima. Kosa mu je smeđa i blistava, ali nekađ mu strši u zrak. Oči su mu smeđe kao orah, a zjenice su mu velike kao polovice kestena. Stalno me zadirkuje kad se družim s prijateljima ili kad igram igre na računalu.

On je moj brat i nitko ga ne može zamijeniti jer je samo jedan takav. Iako se nekađ svađamo, mi se i tada volimo.

Fran Mihoković, 5. a

Lovro Smolčić, 3. a

IZ AUTOBIOGRAFIJE JEDNOG SEDMAŠA

Moje rođenje

Rođen sam 23. prosinca 2007. godine u Koprivnici. Po pričanju obitelji svi su mi se jako veselili. Tata mi je izabrao ime Stjepan koje se čak i meni sviđa. Na dan mog rođenja bilo je hladno, a drugi dan pao je snijeg. Po mene i mamu u bolnicu došao je moj tata, baka i kum. Baka kaže da sam kao beba bio jako dobar i da nisam puno plakao.

Prvi koraci

Baka kaže da je brzo došao moj prvi rođendan, a s njim i prvi koraci. Kažu da sam puno padao i to na nos. Jadnać moj nos! Ja sam dijete koje nije pohađalo vrtić. Mama i tata išli su raditi, a mene su čuvali djed i baka, najviše djed jer je baka povremeno radila. Mamu i tatu viđao sam uvečer

i nedjeljom, a čak sam i tada trčao djedu i baki u zagrljaj. Kao što sam rekao, nisam išao u vrtić, ali sam išao u malu školu. Mama me prije male škole vodila na liječnički pregled. Sjećam se da sam išao logopedu jer nisam znao reći slovo R. I tu me najviše vozio moj djed.

Prvi dan škole

Došlo je vrijeme da krenem u prvi razred. Djeca se obično tom danu vesele. I ja sam se veselio, ali mi je prvi dan škole ostao u tužnom sjećanju jer je moja mama ostavila mene i mog tatu. Sretan sam što imam dobru baku koja mi je pomagala u školi od prvog razreda, a pomaže i sada. Bilo je teško, ali naučio sam živjeti s tim. Svi me jako vole i brinu o meni. Posebno mi je drago što me moji prijatelji nikada nisu zezali zbog toga. Zahvalan sam svome tati što se brine o meni, baki koja brine da sam čist, uredan i sit, a posebno sam zahvalan djedu na bezuvjetnoj ljubavi.

Stjepan Rakitnićan, 7. d

Franka Makvić, 4. c

Elena Bućaj, 3. a

Nela Bregovec, 2. b

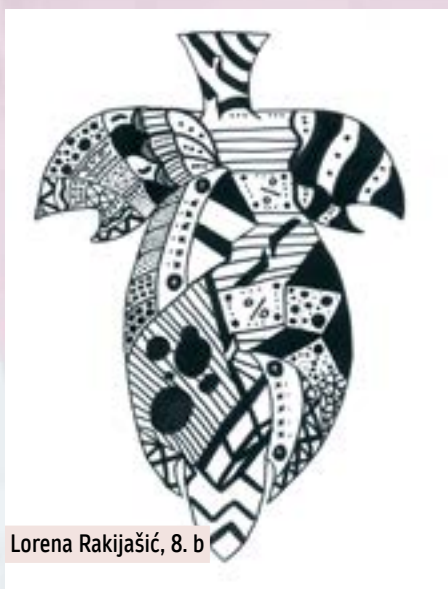
SRETAN DAN

Moj sretan dan dogodio se u prvom razredu na prvi dan škole. Tog sam se dana zaljubila.

Bilo je to prije četiri godine. Zaljubila sam se u jednog dečka. U njega sam zaljubljena čak i danas. On ima prekrasne smeđe oči, nizak je i pomalo bucmast. Kada sam bila kod svoje prijateljice na rođendanu, on je bio tamo. Stalno je gledao u jednu sliku na zidu i nikoga nije doživljavao. Malo kasnije sam ga upitala želi li se igrati sa mnom i on je odgovorio da želi. Bila sam presretna i još više se zaljubila. Sjedili smo u sobi na krevetu, igrali se i razgovarali. Stalno sam razmišljala što bi bilo kada bi me pitao za vezu. Kada smo se išli slikati s tortom, stao je pored mene, a kada smo jeli tortu, sjeo je pored mene. U školi me učio preskakati užu jer mu je to jako dobro išlo. Jednom poslije škole, on, njegov prijatelj, moje prijateljice i ja ostali smo zajedno na igralištu. Kada sam ih pitala koliko je sati, on je odgovorio da je podne. Kada sam došla kući i pogledala na sat, bilo je pola dva. Mama je bila zabrinuta i pitala me gdje sam bila. Ja sam odgovorila da sam bila na igralištu s prijateljicama. Nisam spomenula da je tamo bio i on te da mi je rekao da je podne, jer ga nisam htjela izdati.

Voljela bih da budemo zajedno kad narastemo. Ipak mislim da to neće biti moguće, jer on ima curu.

Matea Predragović, 5. e

Lorena Rakijašić, 8. b

OČI MOJE MAJKE

Oči moje majke su smeđe kao kesten,
smeđe kao najfinija čokoladna torta,
smeđe kao lišće što pleše u jesen.
One su čista dobrota.

Oči moje majke su moja nada,
one su moja sreća,
utjeha moja su kad me majka gleda.
Moja ljubav prema njima je najveća.

Karla Hencel, 7. b

TAJNA

Gubim se u daljini.
Na granici između sna i jave.
Borim se sama sa sobom, odlazim u beskraj,
nemir ulazi u sve pore moga bića.
Osjećam, razumijem, dišem, a ne pronalazim pravih riječi.
Uskoro ću pronaći smisao,
a do tada...
Uživam u tišini.

Jana Koren, 8. d

NADA

U tišini noći
pod zvijezdama sjajnim,
najdraže je meni
pod mjesecinu sjesti.
I sve tajne moje,
sve tuge i sve radosti,
samo mjesec i nebo znaju.
Jer ljudi slušati ne umiju,
a riječi njihove
teže su od mraka.
Za dušu nježnu i čistu
što najveći teret nosi,
tek vjera i nada
jedino su što ostaje,
kad u žudnji za boljim sutra
izgube se u lažima
što svakodnevno trpe.

Leona Hustić, 8. d

Nikola Radelić, 8. c

MOZGALICE

TORTA

Alen, Marko, Krešo, Danko i Ernest jedu tortu. Alen je pojeo prije Marka, ali poslije Kreše. Danko je pojeo prije Ernesta, ali poslije Marka. Kojim su redoslijedom završili?

OBITELJ

Tanja ima obitelj čiji su članovi Danijel, Tea, Zrinka i Toni. Oni su Tanjina majka, otac, mlađi brat i mlađa sestra. Saznaj tko je tko ako:

1. Danijel nema sestru.
2. Danijel voli jogu i vježba svakoga jutra.
3. Tea nije Tanjina majka.

DORUČAK

Amanda, Sara i Jakob jedu različita jela za doručak: tost, kobasice, jaja. Što doručkuje koji od njih?

1. Djevojke ne jedu jaja.
2. Samo Sara i Jakob jedu meso za doručak.

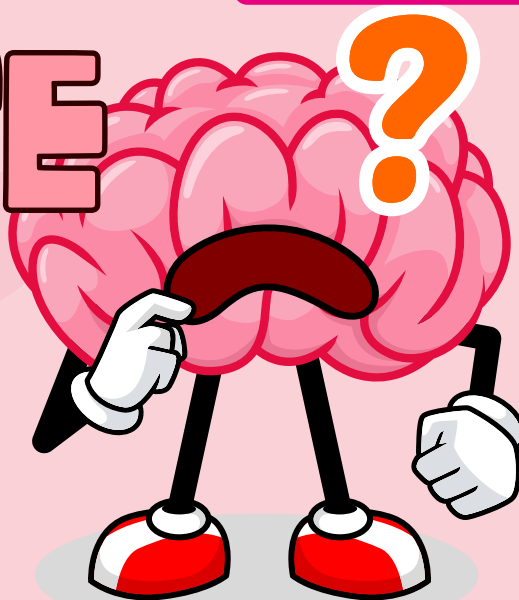
BRAĆA I SESTRE

Petero djece u obitelji Kos imaju između 14 i 18 godina. Tko je od njih najstariji ako je poznato sljedeće:

1. Maja je tri godine mlađa od Tina.
2. Marko je stariji od Dina.
3. Maja je mlađa od Lane.
4. Dino nije najmlađi.
5. Tin nije najstariji.
6. Lana je dvije godine starija od Marka.

POSLOVICE

- Tko hoće postati majstor, mora uvijek ostati učenik.
- Ako čovjek ne zna prema kojoj luci ploviti, nijedan vjetar neće biti povoljan.
- Ponekad moraš pustiti ono što ti je u ruci da bi mogao posegnuti za nečim velikim.
- Sreća se nalazi u svemu. Treba je samo pronaći.
- Prijateljstvo je sastavni dio ljudske sreće.
- Do velikih se visina uspinjemo zavojitim cestama.

ZAGONETKE

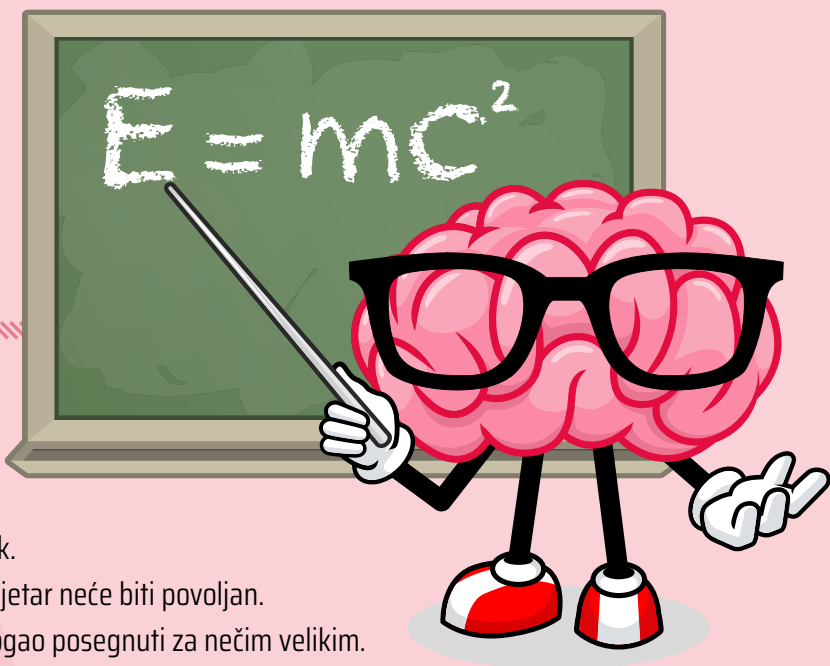
Žuto blago u bijeloj kući.

Ni prozora, ni vrata,
nitko ne može ući.

Rješenje: žumanjak

U dom unosim sunce,
ali ne popravljam vid.
Ipak, kad me staviš,
možeš gledati kroz zid.

Rješenje: prozor

RJEŠENJA MOZGALICA
TORTA: Krešo, Alen, Marko, Danko, Ernest
OBITELJ: Danijel-otac, Zrinka-majka, Toni-mlađi brat, Tea-mlađa sestra
DORUČAK: Jakob-jaja, Sara-kobasice, Amanda-tost
BRAĆA I SESTRE: Lana-18, Tina-17, Marko-16, Dino-15, Maja-14, Dino-15

VICEVI

Pita učiteljica povijesti Ivicu: „Ivice, gdje je potpisana Deklaracija neovisnosti?“

„Na dnu papira“, odgovara Ivica.

„Sine, sada je zvala učiteljica iz hrvatskog jezika. Dobio si jedinicu iz školske zadaće. Koja je bila tema?“

„Kako sam se proveo na ljetnim praznicima.“

„I što si napisao?“

„Dobro. Hvala na pitanju!“

Učiteljica govori Ivici: „Ivice, mijenjaj po padežima riječ kruh.“

„Tko? Što? – kruh. S kim? S čim? – sa salamom. Komu? Čemu? – pa meni.“

Učiteljica objašnjava vrste glagola pa na kraju upita Ivicu: „Kakav je to glagol kihnuti?“

Ivica odgovara: „Zarazni!“

„Sine, kako je bilo na ispitu?“

„Pobožno.“

„Kako to?“

„Lijepo. Učitelj pita, ja se križam. Ja govorim, učitelj se križa.“

Sjedi Ivica na satu gramatike. Učiteljica pita: „Može li mi netko reći primjer istog glagola u prezentu i futuru I?“

Javi se Anica i kaže: „Trčim i trčat ću.“

Učiteljica je pohvali i pita za drugi primjer. Javi se Marko i kaže: „Spavam i spavat ću.“

Učiteljica ponovno pohvali i pita ima li još netko neki primjer. Javi se Ivica i kaže: „Jedem juhu i pile ću.“

Govori Ivičina majka učiteljici: „Moj sin je genij! On ima toliko vlastitih ideja.“

„Da, osobito u pravopisu“, odgovara učiteljica.

Upita majka Ivicu: „Kako si se osjećao na posljednjem satu u školi?“

Ivica odgovara: „Kao general! Stojim u stavu mirno i promatram svoje jedinice.“

PRONAĐI ODGOVARAJUĆU SJENU

Prikupile i osmislile: novinarke školskog lista

